

Ch

ผลของการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
ต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

ปริญญานิพนธ์

ของ

ปราณี ระเบียบดี

24 พ.ย. 2529

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2529

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

161192.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
ปัญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

...เสกสรรค์ รัตนโชติ... ประธาน

...ดร.ดร. วัฒน... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

...เสกสรรค์ รัตนโชติ... ประธาน

...ดร.ดร. วัฒน... กรรมการ

...ดร.ดร. วัฒน... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ดร.เสาวลักษณ์
รัตนวิทย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประณต เคาฉิม และอาจารย์ขจร สุขรังสรรค์
ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนให้กำลังใจเสมอมา
ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ คุณต้นทิมา ระเบียบดี คุณอรรณ ระเบียบดี คุณประธาน
ไวทยาการ ที่ให้ความช่วยเหลือด้านการวิเคราะห์ข้อมูล การตรวจแก้ไขคำผิด
และให้กำลังใจ

ท้ายที่สุด ขออ้อมรำลึกถึงพระคุณของแม่และพ่อ ที่ให้ความเมตตาเป็นทาง
สนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยตลอดมา

ปราณี ระเบียบดี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ความหมายโดยทั่วไปของวัฒนธรรม	8
ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม... ..	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวัฒนธรรม	14
งานวิจัยภายในประเทศ	14
งานวิจัยในต่างประเทศ	18
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติและการเรียนภาษา ...	20
บทบาทและความสำคัญของเจตคติกับการเรียนภาษาต่าง	
ประเทศ	21
สมมุติฐานของการวิจัย	23
✓3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	25
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง	26
ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง	26
การวิเคราะห์ข้อมูล	33
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33

✓ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง	39
การแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกราฟ	40
การเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	41
✓ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	46
จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	46
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	46
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	47
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	49
อภิปรายผล	50
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	67

บัญชีตาราง

	การวาง	หน้า
1	การสัณนิษฐานฐานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	39
2	เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมก่อนดำเนินการทดลอง	41
3	เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง	42
4	เปรียบเทียบคะแนนความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการสอนเมื่อถึงช่วง ไป 1 สัปดาห์	43
5	เปรียบเทียบคะแนนความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษา อังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอนเมื่อ ถึงช่วงไป 2 สัปดาห์	44
6	เปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	45

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	การเสกาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	
	โดยกราม	40

ภูมิหลัง

การเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้สัญลักษณ์ใหม่ ซึ่งแตกต่างไปจากภาษาแม่ของตน โดยมุ่งฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ กล่าวคือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงโครงสร้างทางภาษา อันประกอบด้วยเสียง หน่วยคำ ระบบ โครงสร้างของประโยค

แครอล (Carroll. 1977 : 1 - 2) กล่าวว่า ผู้ที่เรียนภาษาได้สำเร็จ คือ คนที่ใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการใช้ภาษาทั้ง 4 ด้าน ทั้งจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการฟังเสียง รู้จักคำศัพท์ และเข้าใจส่วนประกอบทางไวยากรณ์และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ตลอดจนสามารถวินิจฉัยความแตกต่างของเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ครอบคลุมวิธีใช้คำศัพท์และโครงสร้างนั้นด้วย

ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางประเทศภาษาหนึ่ง ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรให้เป็นวิชาเลือก โดยกำหนดวัตถุประสงค์ในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษว่า เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจและพัฒนาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองทางด้านภาษาอังกฤษ ตลอดจนให้ความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับประกอบอาชีพ หรือเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาภาษาอังกฤษขั้นสูงต่อไป และเพื่อเป็นการเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างชาติ และมีความเข้าใจถึงพื้นฐานทางการดำเนินชีวิต ค่านิยม และแนวความคิดของเจ้าของภาษา

ภาษาและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์และความสำคัญต่อกันและกัน ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและเป็นเครื่องมือสำคัญที่สมาชิกในสังคมใช้สื่อสารกัน ดังนั้น

ภาษาจึงเป็นทั้งส่วนประกอบของวัฒนธรรม และเป็นสิ่งที่ใช้แสดงส่วนประกอบอื่น ๆ ของวัฒนธรรม (Lado. 1964 : 23) การที่ได้เรียนรู้และมีความเข้าใจใน วัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษา มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษา และเรียนภาษา ได้ดีขึ้น เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในแนวคิด ส่วนภาษา ความรู้สึก และภูมิหลังของเจ้าของภาษาได้อย่างชัดเจน ดังที่ ดร. กานดา ณ ถลาง (กานดา ณ ถลาง 2515 : 50 - 51) กล่าวว่า ภาษาแต่ละภาษามีความ ต่างกัน ภาษาแควงอยู่ในสิ่งแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมของภาษาที่ต่างกัน ถอดไป ภาษาสะท้อนพฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิดและโลกของผู้พูดภาษานั้น ๆ ย่อมจะ ไม่เหมือนกันในสังคมแต่ละเหล่า เราจึงไม่อาจจะนำเอาประโยคในภาษาสองภาษา มาวางเทียบกันที่จะให้ความหมายตรงกันเต็มที่เหมือนกัน เท่ากันทั่วต่อทั่วได้เลย ยกเว้นในศัพท์ทางเทคนิค หรือบางคำที่เป็นศัพท์พื้น (Basic) เท่านั้น เพราะ ความหมายไม่ได้ถูกแสดงออกมาอย่างผิวเผินทางรูปของภาษาอย่างเดียว มีสิ่งอื่นที่ เป็นความหมายอยู่ระหว่างบรรทัดหรือในระหว่างคำพูดนั้นอย่างมากมาย ในการ สื่อความหมายระหว่างคนที่พูดสองภาษา สภาพการณ์จะยิ่งซับซ้อนยิ่งขึ้น เพราะ "โลก" ของคนทั้งสองไม่เหมือนกัน นอกจากคำในภาษาทั้งสองไม่มีความหมายตรงกัน เติมที่ ยังมีภาษาเขียนซึ่งเป็นภาษาวัฒนธรรม ความรู้สึกนึกคิดทั้งปวงซึ่งแฝงอยู่เป็น ภูมิหลังของผู้พูดแต่ละภาษาอีกด้วย

แอรวสมิทและคนอื่นๆ (Arrowsmith and others. 1972:2) กล่าวว่า การสอนภาษาต่างประเทศที่ปฏิบัติกันอยู่มักตั้งจุดมุ่งหมายที่การเรียนรู้เนื้อหาทาง ภาษาศาสตร์มากกว่าที่จะคำนึงถึงความต่างกันทางด้านวัฒนธรรม ในแต่ละปีก็ครู ผู้สอนภาษาอังกฤษจากสถาบันผลิตครูออกมา มักถูกฝึกเพื่อสอนภาษาอังกฤษและ ทอดทิ้งเรื่องของวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

มิเชล (Michel. 1967 : 49 - 77) กล่าวว่า หน้าที่อันสำคัญของ ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศคือ การฝึกให้คิดและพูดเพื่อแสดงความคิดโดยใช้ภาษา นั้นอย่างถูกต้อง ไม่จำกัดเพียงการสอนความหมายที่ปรากฏในพจนานุกรม ครูต้อง

กระจกเสมอว่าผู้เรียนจะเพิ่มทักษะทางภาษาและมีความก้าวหน้าในการเรียนภาษา
 ก็ต่อเมื่อมีความเข้าใจในพฤติกรรมของเจ้าของภาษา เข้าใจความรู้สึก ค่านิยม
 อารมณ์ที่เจ้าของภาษาพูด หรือใช้ถ้อยคำ ตลอดจนพฤติกรรมเพื่อสื่อความหมายและ
 หลักสำคัญในการวางแผนหลักสูตรการเรียนภาษาต่างประเทศ ควรคำนึงถึงการ
 ผสมผสานกลมกลืนกันระหว่างการเรียนรู้ภาษากับวัฒนธรรม ควรหยิบยกสภาพความ
 เป็นจริง ถึงแนวความคิดของเจ้าของภาษาใช้จริง ๆ ไม่ใช่การฝึกหัดสิ่งที่เป็น
 นามธรรมและไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะนำไปใช้ได้ ในเรื่องดังกล่าว ลาโด (Lado.
 1968 : 110 - 123) ได้แสดงความเห็นว่า ถ้าเรื่องใดในภาษาต่างประเทศ
 ไม่ต่างจากภาษาแม่ของผู้เรียนก็จัดว่าเป็นเรื่องง่ายไม่เป็นปัญหา ตรงกันข้ามสิ่งที่
 ยากและเป็นปัญหาได้แก่ เรื่องที่แตกต่างกันระหว่างภาษาต่างประเทศและภาษาแม่
 ของผู้เรียน การสอนภาษาต่างประเทศ ครูควรที่จะเปรียบเทียบภาษาแม่ของผู้เรียน
 และภาษาต่างประเทศที่เรียน ทั้งคำเสียง ไวยากรณ์ ศัพท์ ตัวอักษรและวัฒนธรรม
 เพื่อแสดงความแตกต่างระหว่างภาษาทั้งสองโดยการเปรียบเทียบในเรื่องรูปแบบ
 ของพฤติกรรม ความหมายเพื่อแสดงพฤติกรรมนั้นและโอกาสที่พฤติกรรมนั้นจะเกิดขึ้น
 * การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศของเราที่เป็นอยู่มักถูกจำกัด
 ด้วยเวลาที่ใช้ในการสอน และเนื้อหาวิชา ซึ่งผู้สอนมักจะยึดถือแบบเรียนเป็นปัจจัย
 หลัก ทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะสิ่งสำคัญสอง
 ประการที่จะชักจูงให้เกิดทักษะในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนนอกจากจะ
 ต้องมีความสามารถทางสติปัญญาแล้ว ต้องมีเจตคติที่ถูกตองต่อภาษานั้นควบคู่กันไป
 กับการมีแรงจูงใจ ดังนั้นครูอาจช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจเห็นประโยชน์และเห็น
 คุณค่าในระยะสั้น ด้วยกิจกรรมการสอนที่ก่อให้เกิดความสนใจ (Lambert. 1969 :
 155 - 156) ผู้สอนควรให้แบบอย่างการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ๆ มีใช้การสอน
 สัญลักษณ์ทางภาษาเท่านั้น นั้นหมายความว่าในการฝึกให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้เรียนรู้ถึง
 ความรู้สึก ค่านิยม อารมณ์ ตลอดจนพฤติกรรมที่เจ้าของภาษาใช้เพื่อสื่อความหมาย

จากเหตุผลดังกล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่า ภาษาและวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอย่างมาก และความรู้ในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษานั้นเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกส่วนหนึ่งในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยต้องการศึกษาผลของการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อความเข้าใจคำศัพท์ ความคงทนและเจตคติต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ เพราะการเรียนภาษาอังกฤษในระบบดังกล่าว ย่อมเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงต่อไป อีกทั้งยังเป็นแนวทางแก่ผู้สอนในการปรับปรุงการสอนของครูในด้านการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับการสอนศัพท์ตามคู่มือครู ในด้านความเข้าใจคำศัพท์ เจตคติต่อการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ และความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการวิจัย จะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาได้ปรับปรุงวิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีความแม่นยำในการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ และเกิดเจตคติที่ดีในการเรียน

ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนฤทธิยะ
บรรณาลัย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร จำนวน
60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน นักเรียนใน 2 กลุ่ม
ดังกล่าวกำลังศึกษาวิชาอังกฤษหลัก 2 (อ 012)

เนื้อหา

คำศัพท์ที่ใช้ในการทดลองนี้ เป็นคำศัพท์ในหนังสือ Tempo I ของ
Maurice P. Mason and Brian Bamber ตั้งแต่ unit 20 ถึง unit 30 และเป็น
คำศัพท์ที่ตรงตามเกณฑ์การพิจารณาคำศัพท์ที่เนื้อหาทางวัฒนธรรม (Cultural
Content Vocabulary) ของฟินอคชีโอโร (Finocchiaro) ซึ่งกล่าวไว้ในหนังสือ
English as a Second Language from Theory to Practice ดังนี้

1. The Home
 - 1.1 Meals
 - 1.2 Health and health practices
 - 1.3 Clothing
2. The Family
 - 2.1 Name of more distant relatives
 - 2.2 Activity and like or dislike of family members
3. The Surrounding Community
 - 3.1 Transportation facilities
 - 3.2 Communication facilities
 - 3.3 Stores

3.4 Government agencies

3.5 Places of recreational interest

3.6 Addresses names, numbers and the use of members
in address

4. Holidays

5. The World of Work

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ วิธีการสอนศัพท์
ภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 2 วิธีคือ วิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรม
ของเจ้าของภาษา กับวิธีการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษตามคู่มือครู

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ

2.1 ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.2 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.3 ความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. วัฒนธรรม หมายถึง ระเบียบของสังคม วิธีทางการดำเนินชีวิต
ความเป็นอยู่ ศาสนา ความเชื่อถือที่เป็นลักษณะประจำกลุ่มชน หรือประเทศชาติ
เป็นเครื่องชี้ให้เห็นลักษณะที่แตกต่างกันของกลุ่มชนหรือประเทศนั้น ๆ กับกลุ่มชน
หรือประเทศอื่น ๆ

2. วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา หมายถึง ระเบียบของสังคม วิธีทาง
การดำเนินชีวิต ความเป็นอยู่ ศาสนา ความเชื่อถือ ที่เป็นลักษณะประจำของ
ชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ เช่น อเมริกา อังกฤษ แคนาดา เป็นต้น

3. การสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา หมายถึง วิธีการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เนื้อหาจากหนังสือ Tempo I ของ Maurice P. Mason and Brian Bamber ตั้งแต่ Unit 20 ถึง Unit 30 ซึ่งมีการเพิ่มกิจกรรมเกี่ยวกับเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ผู้เรียนได้ทราบก่อนหลังหรือระหว่างเรียน ในแต่ละช่วงเวลาตามความเหมาะสม โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การบรรยาย การฉายสไลด์ บทบาทสมมุติ เปรียบประกอบการเรียน

4. การสอนศัพท์ภาษาอังกฤษวิธีตามคู่มือครู หมายถึง วิธีการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นไปตามคู่มือครู ของหนังสือ Tempo I Unit 20 ถึง Unit 30

5. ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการสะกดคำ ทราบความหมายของคำศัพท์ และเลือกใช้คำศัพท์อย่างถูกต้อง ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างและทดลองหาคุนภาพมาแล้ว

6. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความคิดเห็นและความรู้สึก ซึ่งนักเรียนมีต่อวิธีสอนศัพท์ หลังจากการทดลองสิ้นสุดลง

7. ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ หมายถึง ปริมาณความรู้ที่ยังระลึกได้ ซึ่งวัดจากคะแนนที่นักเรียนทำได้ในการทำ Posttest ครั้งที่ 1 และ Posttest ครั้งที่ 2 ของแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

8. กลุ่มทดลอง หมายถึง กลุ่มที่ได้รับการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

9. กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มที่ได้รับการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษตามคู่มือครู

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายโดยทั่วไปของวัฒนธรรม

ในทางสังคมศาสตร์หรือพฤติกรรมศาสตร์ (behavioral science) วัฒนธรรม ได้แก่ กระแส หรือแบบของพฤติกรรม (behavioral patterns) ทั้งหมดที่ได้มาและส่งทอดทางสังคมโดยใช้สัญลักษณ์ (Symbols)

วัฒนธรรมจึงหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นผลงานของกลุ่มชน เช่น ภาษา การทำเครื่องมือ อุตสาหกรรม ศิลปะ วิทยาศาสตร์ กฎหมาย รัฐบาล ศีลธรรม ศาสนา ฯลฯ นอกจากนี้ยังรวมถึงสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้สื่อสารต่อกัน วัฒนธรรมนิยม ประเพณี และสถาบันต่าง ๆ วัฒนธรรมไม่ต่ำกว่ามีในสัตว์ที่ต่ำกว่ามนุษย์ เพราะไม่มีภาษาซึ่งเป็นตัวการในการสื่อสารและถ่ายทอดทางวัฒนธรรม (Fairchild. 1959 : 10)

ไทเลอร์ (Tyler. 1871 : 1) ซึ่งเป็นนักมานุษยวิทยาที่มีชื่อเสียง ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมว่า วัฒนธรรมนั้นรวมทั้งความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศีลธรรม กฎหมาย วัฒนธรรมนิยม ประเพณี ความสามารถในทางต่าง ๆ และนิสัยของผู้ที่อยู่ในสังคมนั้น อันเป็นลักษณะเฉพาะของสังคมใดสังคมหนึ่ง เป็นลักษณะเฉพาะในการดำรงชีวิตประจำวัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างลึกซึ้ง มีการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง โดยอาศัยภาษาหรือการเลียนแบบ

ฟินอคชีเอโร (Finocchiaro. 1973 : 58 - 59) ให้ความหมายของคำว่า วัฒนธรรมว่า เป็นคำที่เป็นศูนย์รวมของความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศีลธรรม ประเพณีและอื่น ๆ ที่สมาชิกในสังคมประพฤติปฏิบัติต่อกัน เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดแจ้ง และบางครั้งก็แฝงมาในจิตใจ แก่นปฏิบัติต่อกันมานานนับปี ส่วนประกอบที่สำคัญของวัฒนธรรมก็คือการกระทำและพฤติกรรมที่มีโครงสร้างและระบบ เมื่อคนในสังคมนั้น ๆ

ใช้ภาษาร่วมกันอย่างมีระบบ สิ่งที่ย้ายทอดซึ่งกันและกันนอกจากจะเป็นตัวของภาษา
แล้วยังมีความเชื่อแนวทางการดำเนินชีวิตของคนส่วนใหญ่ด้วย

นอกจากนี้พินอคคิโอโร อ้างถึงคึกคอง (Kuchkohn) ว่าเป็นอีกผู้หนึ่งที่
ให้คำจำกัดความของวัฒนธรรมไว้ว่า "วัฒนธรรม คือทุกสิ่งที่เกิดขึ้นติดต่อกันมาตั้งแต่
ในอดีต ในเรื่องความเป็นอยู่ในชีวิต ทั้งที่เห็นได้อย่างชัดเจน ขอนเร้น มีเหตุผลและ
ไม่มีเหตุผล"

พจน์ น้อยแสงศรี (พจน์ น้อยแสงศรี 2520 : 34) ได้แยก
ความหมายของวัฒนธรรมไว้ 2 ลักษณะ ความหมายอย่างกว้างตามที่นักมนุษยวิทยา
ใช้ และความหมายอย่างแคบตามที่ประชาชนทั่วไปใช้ โดยให้ความหมายดังนี้ คือ
ความหมายอย่างกว้าง วัฒนธรรมคือ วิธีการดำเนินชีวิตของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
ซึ่งมีความหมายตั้งแต่ การหาเลี้ยงชีพ กฎหมาย การปกครอง ขนบธรรมเนียม
ประเพณีต่าง ๆ สภาพทางเศรษฐกิจ ระบบสังคม ตลอดจนศิลปกรรมต่าง ๆ ซึ่งใน
ความหมายอย่างกว้างนี้ทั้งสิ่งที่คงทนและสิ่งที่ไม่คงทนควรแก่การปรับปรุง ก็นับว่า
เป็นวัฒนธรรมและวัฒนธรรมอื่นไม่คงทนก็ได้รับการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงตาม
สมัย ส่วนความหมายอย่างแคบ วัฒนธรรม คือ ศิลปะ วรรณคดี คณิตศาสตร์ และ
ชนบประเพณี ที่ควรรักษาไว้ เช่น ประเพณีลอยกระทงของไทย ก็ถือว่าเป็น
วัฒนธรรมไทย การฉลองวันวาเลนไทน์ ก็ถือว่าเป็นวัฒนธรรมชาวอเมริกัน เป็นต้น

นอกจากนี้ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ 2506 :
13) ให้คำจำกัดความของคำว่า วัฒนธรรม ว่า หมายความว่า ระเบียบสังคม
ของชนกลุ่มหนึ่ง ประเทศหนึ่ง เป็นลักษณะประจำกลุ่มชนหรือชาติประเทศ เป็น
เครื่องให้คนสามารถติดต่อกับผู้อื่นได้อย่างสะดวกราบรื่น และให้สามารถดำเนิน
ชีวิตร่วมกับผู้อื่นด้วยความเข้าใจ

เนื่องจากวัฒนธรรมเป็นผลแห่งการสร้างสรรคของมนุษย์ ดังนั้นเมื่อมนุษย์
อยู่ในสังคมมนุษย์ก็ย่อมมีการติดต่อกัน และย่อมได้รับรู้ถึงวัฒนธรรมของกันและกัน

การเรียนรู้วัฒนธรรมต่างสังคมนั้นเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและมีคุณค่า เพราะเป็นการเปิดโลกทัศน์ของคนให้กว้างไกลออกไปจากบรรดาสิ่งที่อยู่รอบตัว และสามารถเห็นสิ่งที่เหมือนหรือแตกต่างจากสังคมของตน

ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม

ฟิโนคคิเอโร (Finocchiaro. 1973 : 58) กล่าวว่า ภาษาเป็นภาพสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเป็นอย่างดี และเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการถ่ายทอดวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน

ลาโด (Lado. 1968 : 23) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมว่า ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม สมาชิกในสังคมเดียวกันหรือต่างสังคมใช้สื่อสารกับ ฉะนั้นภาษาจึงเป็นส่วนประกอบหนึ่งของวัฒนธรรม และ เป็นสิ่งที่ใช้แสดงส่วนประกอบอื่น ๆ ของวัฒนธรรมด้วย

ธิดา บุญธรรม (ธิดา บุญธรรม 2525 : 77) กล่าวว่า ภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ควบคู่กันไป การเรียนภาษาจึงเป็นการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปด้วย คำศัพท์ ส่วนหนึ่งที่เจ้าของภาษาใช้นั้นเป็นเรื่องของวัฒนธรรม

หนังสือภาษาเงียบ (The Silent Language) ของ Edward T. Hall (Hall. 1959 : 52) นั้นมีเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับภาษาและวัฒนธรรมมาก ผู้เขียนได้แสดงความคิดเห็นว่า ความหมายของคำพูดที่พูดออกไปนั้น อาจถูกบิดเบือนไป เพราะกระบวนการทางสมองของคนที่ถูกกล่าวถึงพูดด้วยนั้นเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจลงรู้ได้

เสวีร์ โกลเศศ (เสวีร์ โกลเศศ 2509 : 63) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาและวัฒนธรรมว่า วัฒนธรรมจะมั่นคงและมีความเจริญงอกงามได้ อยู่ที่มีมนุษย์มีภาษา เพราะการถ่ายทอดวัฒนธรรมให้แกกันในสังคมจะทำได้ ส่วนใหญ่ก็อยู่ที่ภาษาสำหรับสื่อสารความรู้ ความรู้สึกให้แกกันได้

การสอนภาษาใดภาษาหนึ่ง จึงจำเป็นที่จะต้องให้ผู้เรียนรู้วัฒนธรรมของภาษานั้นไปพร้อม ๆ กับการเรียน องค์ประกอบทางภาษา ดังที่ บรัมฟิท (Brumfit. 1982 : 1) กล่าวว่า ภาษาเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นภาพของวัฒนธรรมที่เป็นอยู่ ไม่เพียงจำกัดที่วัฒนธรรมของตัวเอง แต่ความคิดดังกล่าวสามารถประยุกต์กับภาษา และวัฒนธรรมอื่น ๆ ในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดต้องเรียนรู้ที่จะเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับกาลเวลาและสถานที่ รวมทั้งตัวแปร เช่น เพศ อายุ นอกจากนี้ น้ำทิพย์ อักษรกุล (น้ำทิพย์ อักษรกุล 1983: 3) ได้เสนอความคิดในเรื่อง วัฒนธรรมการสอนภาษาลังกา รูบิน (Rubin) โดยกล่าวว่า การเรียนการสอนภาษานั้นจะต้องรวมความพยายามในอันที่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เข้าใจและเรียนรู้ เจตคติ ความเชื่อที่แฝงมากับภาษาคูย การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ไม่ควรที่จะละเลยหรือมองข้ามส่วนประกอบเรื่องวัฒนธรรมและจะต้องเพ่งเล็งถึงความสำคัญและจำเป็นของเรื่องดังกล่าวให้มากขึ้น

มอร์เรน (Morain. 1980 : 59) กล่าวว่า สิ่งสำคัญที่ครูผู้สอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ มักจะมองข้ามและไม่เห็นความสำคัญในอันที่จะบรรจุเข้าไปในบทเรียน คือความหมายของวัฒนธรรมที่หมายถึงวิถีทางการดำเนินชีวิต ค่านิยม และการปฏิบัติของเจ้าของภาษาทั้ง ๆ ที่เรากำลังมุ่งหมายในการสอนภาษาต่างประเทศไว้ประการหนึ่งว่า เพื่อความเข้าใจอันดีในชนที่พูดภาษานั้น ๆ เพื่อที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนไม่เกลียดหรือเข้าใจผิดในการกระทำของคนที่ใช้ภาษานั้น

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน (ประสิทธิ์ กาพย์กลอน 2519 : 6 - 8) ได้กล่าวถึงประโยชน์และความจำเป็นในการเรียนวัฒนธรรมไว้ด้วยเหตุผลที่สรุปไว้ 5 ข้อคือ

1. ทำให้รู้จักแบบฉบับความประพฤติของสังคมของหมู่คนนั้น
2. ทำให้เกิดความงอกงามในทางความคิด ทางปัญญา และมีจิตใจประณีตละเอียดอ่อน เพราะวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับสติปัญญาและความรู้สึกที่ทำงาน

3. ทำให้รู้จักตัวเอง และรู้จักความเป็นชาติอย่างแท้จริง
4. ทำให้เข้าใจได้ถูกต้อง
5. ทำให้เกิดความเข้าใจอันดี

จากประโยชน์ทั้ง 5 ข้อข้างต้น จะเป็นแนวทางให้สังคมไทยอยู่ร่วมกันโดยสันติ และเนื่องจากภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด เพราะมีความสำคัญซึ่งกันและกันคือ ภาษาไม่เพียงแต่เป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเท่านั้น ยังเป็นตัวถ่ายทอดให้ส่วนประกอบต่าง ๆ ที่รวมกันเป็นวัฒนธรรมให้เป็นที่รับรู้โดยทั่วไปอีกด้วย (Finocchiaro. 1973 : 2)

พจน์ น้อยแสงศรี (พจน์ น้อยแสงศรี 2520 : 56) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนภาษาต่างประเทศเกี่ยวกับวัฒนธรรมในการสอนในโรงเรียนไว้ว่า การเข้าใจความเป็นจริงในชีวิตนั้น ขึ้นอยู่กับภาษาที่คนคนนั้นพูดเป็นอันมาก ยิ่งถ้าคนนั้นรู้ภาษาต่างประเทศหลายภาษาเท่าใดก็ยิ่งทำให้เข้าใจความเป็นจริง (Reality) ได้มากยิ่งขึ้นเพียงนั้น

ทั้งนี้เป็นเพราะว่าภาษาไม่เพียงแต่เป็นส่วนประกอบของวัฒนธรรม แต่เป็นศูนย์กลางของวัฒนธรรมอื่น ๆ เป็นตัวถ่ายทอดวัฒนธรรมเหล่านั้น นับตั้งแต่มนุษย์ได้เริ่มต้นเรียนรู้ภาษาของตน เขาจะเริ่มเรียนรู้วัฒนธรรมที่เขาถูกแวดล้อมโดยชนภาษานั้น ๆ เมื่อคนในสังคมมีโอกาสและจำเป็นที่จะต้องติดต่อกับสังคมอื่น ๆ ก็มีโอกาสนี้จะใช้ภาษาร่วมกัน เพราะความต้องการเป็นพื้นฐาน เช่น มีการยืมคำจากภาษาอื่นมาใช้

ภาษาทุกภาษากัน ถึงแม้ความต้องการเบื้องต้นและแรงขับภายในของมนุษยชาติ ทุกภาษาจะมีเหมือนกัน แต่ละสังคมจะมีวิถีทางการแสดงออกที่ต่างกัน ตามสภาพแวดล้อม แม้จะมาจากภาษาแม่เดียวกัน ก็สามารถทำให้เกิดภาษาถิ่นขึ้นได้ ซึ่งจะต่างกันที่ เสียง ไวยากรณ์ และศัพท์ที่ใช้ ความหมายของคำไม่สามารถถ่ายทอดด้วยภาษาอื่นหรือเพียงทราบความหมายจากพจนานุกรมเท่านั้น แต่ความหมายขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของชนกลุ่มนั้นด้วย (Finocchiaro. 1973 : 1 - 3)

การสอนภาษาอังกฤษจะทรงแสดงนำความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
เข้ามาเกี่ยวข้องกับ คำกล่าวของ สุโร พงษ์ทองเจริญ (สุโร พงษ์ทองเจริญ
2525 : 19) ว่า ในการเรียนภาษาจะรวมทั้งการเรียนวัฒนธรรม การแสดง
ท่าทาง (gesture) และสำนวนภาษาพูดต่าง ๆ ที่เพิ่มพูนความหมายแก่คำและ
ประโยค ลักษณะเสียงสูง คำภายในประโยคอาจแสดงความโกรธ ความไม่พอใจ
ของผู้พูดในภาษาหนึ่ง แล้วกลายเป็นเครื่องแสดงความชื่นชมในภาษาอื่น
ก็ได้

ในการสื่อสาร ผู้พูดจะต้องมีความรู้ในตัวภาษาคือ เสียง รูปคำ ความหมาย
การเรียงคำ เพื่อพูดเป็นภาษาหรือประโยคออกมา นอกจากนั้นผู้พูดยังจะต้องเข้าใจ
การแสดงอารมณ์ ความรู้สึก หรือความหมายแฝง และสิ่งที่แสดงความสัมพันธ์
ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังรวมทั้งลีลาของการพูด และการใช้ภาษานั้นด้วย องค์ประกอบ
ทางวัฒนธรรม จึงเป็นสิ่งที่สำคัญในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและสมบูรณ์
ยิ่งขึ้น

อาภรณ์ พุกกะมาน (อาภรณ์ พุกกะมาน 2526 : 4) กล่าวว่าถ้า
ผู้พูดหรือผู้สื่อสารเลือกใช้ประโยคข้อความใดเหมาะสมถูกต้องตามกาลเทศะ ฐานะ
และบุคคล ย่อมก่อให้เกิดปฏิกริยาที่ดี และสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน การเรียนภาษาที่สอง
หรือภาษาต่างประเทศ ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาหลาย ๆ ระดับ
เพราะมีอาจกำหนดล่วงหน้าว่า ตนจะคงเผชิญหน้ากับผู้พูดประเภทใด

จากข้อความข้างกล่าวแสดงให้เห็นว่า การเรียนภาษานั้นผู้เรียนมิได้
เรียนรู้เพียงตัวภาษา เท่านั้น แต่ได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จึงจะทำให้
สามารถนึกคิด และแสดงออกเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวัฒนธรรม

งานวิจัยภายในประเทศ

ผลการวิจัยและการค้นคว้าในเรื่องของวัฒนธรรม และการสอนภาษาอังกฤษที่ปรากฏส่วนมากเป็นลักษณะของการศึกษาถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในค่านิยม ความเข้าใจ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามก็ ระยะเวลาว่างการศึกษาการสอนภาษาฝรั่งเศสได้ให้ความสำคัญในการศึกษา ผลของการเพิ่มเนื้อหาทางวัฒนธรรมฝรั่งเศสต่อการเรียนก็จะกล่าวต่อไป

ในปี พ.ศ. 2514 เพ็ญวิ รัชวลี (เพ็ญวิ รัชวลี 2514 : 42) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและความชอบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนรัฐบาลในพระนครธนบุรี จำนวน 225 คน ในปีการศึกษา 2513 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความชอบเรียนภาษาอังกฤษ 1 ชุด และแบบสอบถามความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ 1 ชุด ผลการวิจัยซึ่งเป็นการวิจัยแบบสำรวจพบว่า ความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและความชอบเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างไปสัมพันธ์กัน แต่ส่วนใหญ่ชอบเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างมาก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษปานกลาง นักเรียนชายและหญิงชอบและเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 ปรียา อุนรัตน์ (ปรียา อุนรัตน์ 2515 : 43) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเบื้องต้นตามหลักสูตรปริญาตรี จำนวน 200 คน ในปีการศึกษา 2514 โดยสรุปผลการวิจัยว่า ความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน ทั้งแบบสอบอ่าน

(reading passage) ที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมแทรกอยู่มาก และแบบสอบอ่าน
ที่ไม่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมแทรกอยู่มาก นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยว่า
คำถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบผิดเนื่องจากไม่เคยเรียนหัวข้อ
วัฒนธรรมนั้นมาก่อน บางคนเรียนแล้วแต่ลืม บางคนก็ศึกษาใช้ความรู้ทางวัฒนธรรม
ไทยมาตอบ

ในปี พ.ศ.2523 สุพรรณวิภา วัฒนบุญ (สุพรรณวิภา วัฒนบุญ
2523 : 58) ได้ทดลองเปรียบเทียบการสอนแบบเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของ
ภาษา กับการสอนภาษาอังกฤษตามประมวลการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของ
โรงเรียนบ้านบางใหญ่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 58 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 และได้ให้ข้อเสนอแนะต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษให้คำนึง
ถึงเนื้อหาทางวัฒนธรรมในการสอนภาษาอังกฤษ

การศึกษาผลของการเพิ่มเนื้อหาทางวัฒนธรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษ ซึ่งปรากฏในปี พ.ศ.2525¹⁵⁷⁹ คืองานวิจัยของ สมจิตร วรณวิไล
(สมจิตร วรณวิไล 2527 : 333)¹³³ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนใน
การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของ
ภาษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเรียนวิชาอังกฤษหลัก 4
(อ 014) ถูกแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแผนเรียนจากแบบการสอน 2 แบบ
คือกลุ่มทดลองเรียนจากแผนการสอนที่เพิ่มเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
และกลุ่มควบคุมเรียนจากแผนการสอนที่ไม่เพิ่มเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของ
ภาษา ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาถึงตัวแปร 2 ประการคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษา
อังกฤษ หมายถึง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และความคงทนในการเรียนรู้
โดยศึกษาจากสัดส่วนระหว่างคะแนน Posttest ครั้งที่ 1 และ Posttest

ครั้งที่ 2 พบว่ากลุ่มทดลองที่เรียนโดยแผนการสอนที่เพิ่มเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

พ.ศ. 2524 จูไรรัตน์ เก็บปัญหา (จูไรรัตน์ เก็บปัญหา 2524 :

90) ได้ทำการวิจัยการสร้างความรู้และการสอนวัฒนธรรมฝรั่งเศส เรื่องเทศกาลและความเป็นอยู่ ผลที่ได้จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาและวัฒนธรรม เรื่องเทศกาลและความเป็นอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้คู่มือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและการสอนตามปกติ หลังจากทำการสอนประมาณ 2 สัปดาห์ ได้นำแบบทดสอบที่สมมูลแล้วมาทดสอบ ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มที่เรียนโดยใช้คู่มือมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยการสอนตามปกติ ท้ายสุด ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้สอนควรใช้เวลาในการสอนตัวภาษาให้เข้ากับความรู้ด้านวัฒนธรรมมากขึ้น ไม่ควรถือว่าเป็นการเสียเวลา เพราะนอกจากจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจตัวภาษามากขึ้นแล้ว ยังช่วยทำให้ผู้เรียนบางส่วนที่ไม่สนใจเรียนภาษาหันมาสนใจได้บ้าง เพราะเกิดความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องวัฒนธรรมและในที่สุดก็หันมาสนใจการเรียนภาษามากยิ่งขึ้น

ต่อมาใน พ.ศ. 2527 คาวศิริ ควรสุภา (คาวศิริ ควรสุภา 2527 : 87 - 89) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัฒนธรรมฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัฒนธรรมฝรั่งเศสของนักเรียนดังกล่าวไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 60 สาเหตุเพราะครูผู้สอน ส่วนมากมุ่งแต่สอนเนื้อหาทางด้านไวยากรณ์ นักเรียนของคนที่ได้มีความแม่นยำทางกฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ ทั้งนี้เพราะมีจุดประสงค์ในการเรียนเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะที่น่าสนใจในการสอนภาษา กล่าวคือ

1. ครูผู้สอนควรให้ความสนใจและเห็นความสำคัญของการสอนวัฒนธรรมฝรั่งเศส

2. ครูผู้สอนควรจัดโครงการสอนภาษาฝรั่งเศส โดยให้มีการสอนวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งในโครงการสอนด้วย

3. หัวข้อวัฒนธรรมที่เลือกและกำหนดให้นักเรียนเรียนควรเป็นหัวข้อที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนได้จริง

4. ในการวัดผลการเรียนภาษาฝรั่งเศส ควรมีส่วนที่วัดความเข้าใจวัฒนธรรมที่ผู้สอนเคยสอน เป็นส่วนหนึ่งของวิชาภาษาฝรั่งเศสด้วย

5. ในการสอนวัฒนธรรมฝรั่งเศส ครูผู้สอนควรนำเอกสารจริง (Documents authentiques) มาใช้ประกอบการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เห็นภาพพจน์และเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

6. ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมฝรั่งเศสมากยิ่งขึ้น โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเหล่านั้น เช่น การจัดชุมนุมภาษาฝรั่งเศส การจัดงานวันสำคัญ ๆ การจัดนิทรรศการ การจัดฉายภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของชาวฝรั่งเศส การจัดโต๊ะอาหารแบบชาวฝรั่งเศส การแสดงละครหรือการแข่งขันเกมเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศส เป็นต้น

7. ควรจัดห้องภาษาฝรั่งเศสให้อยู่ในแวดวงของวัฒนธรรมฝรั่งเศส เช่น ติดแผนที่ประเทศฝรั่งเศส จักรวรรดิ ภาพถ่ายเมืองสำคัญ ๆ จัดมุมของสมุดที่بيعหนังสือภาษาฝรั่งเศสที่น่าสนใจ เช่น หนังสือ Feu vert, Passe partout, Quoi de neuf? ที่ป็นเนื้อหาทางวัฒนธรรมมาก และภาษาก็ไม่ยากเกินไปนัก นอกจากนี้ ควรจัดหาหนังสือนิตยสาร วารสาร หรือหนังสือนิทานง่าย ๆ เป็นต้น

8. ครูผู้สอนควรสนับสนุนให้นักเรียนจัดทำหนังสือวารสารรายเดือนเป็นภาษาฝรั่งเศส โดยให้นักเรียนเป็นผู้จัดทำเนื้อหาเรื่องราวที่เป็นความรู้ ความบันเทิงเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศส เพราะเป็นการขยายความรู้ทางวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี

9. ครูผู้สอนในโรงเรียน หรือในกลุ่มโรงเรียนควรให้ความร่วมมือกันช่วยพิจารณาเลือกหัวข้อสำคัญ ๆ และช่วยกันทำแบบฝึกหัดเสริมการสอนวัฒนธรรม

หรืออาจจะทำเป็นบทเรียนสำเร็จรูป แล้วเผยแพร่ไปใช้ในโรงเรียนในกลุ่มเดียวกัน
 ทั้งนี้จะช่วยให้การเรียนการสอนวัฒนธรรมฝรั่งเศสได้ผลดียิ่งขึ้น และจะทำให้
 นักเรียนในกลุ่มโรงเรียนเดียวกันได้รับความรู้ทางวัฒนธรรมเท่าเทียมกันด้วย

10. ครูผู้สอนควรเพิ่มพูนความรู้ทางวัฒนธรรมฝรั่งเศส โดยศึกษาจาก
 หนังสือแบบเรียนใหม่ ๆ เช่น Intercode, C'est le printemps, Archipel, Orange,
 Cartes sur table. ซึ่งในหนังสือเหล่านี้มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมมาก
 นอกจากนั้นความรู้ทางวัฒนธรรมที่ครูจะแสวงหาอาจจะหาได้จาก หนังสือพิมพ์ฝรั่งเศส
 นิตยสารต่าง ๆ เช่น Paris-Match, Elle เป็นต้น หรือจะเพิ่มพูนความรู้ใน
 ระหว่างปฏิบัติงานด้วยกันภายในโรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียนด้วยการเชิญวิทยากร
 ที่มีความรู้ความสามารถมาให้อบรม

งานวิจัยในต่างประเทศ

รอดเจอร์ส (Rodgers. 1979 : 718 - A) ได้ศึกษาว่าการเรียน
 ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้นมีเจตคติแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบในการเรียน
 มากกว่าความถนัดทางภาษาและวิธีการเรียนการสอน ครูผู้สอนภาษาควรสร้างสม
 องค์ประกอบด้านเจตคติและแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน ก่อนที่จะเป็นปัญหาที่ฝังแน่นติดตัว
 ผู้เรียน ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู จำนวน 45 คน และนักเรียน 45 คน
 ที่เข้าเรียนภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยแอดมูวส์ เพื่อให้จลลาคัมความสำคัญของ
 องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่าง
 ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกัน แรงจูงใจและความพึงพอใจที่ได้จากการเรียนการสอน
 นั้น เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างผลสัมฤทธิ์ที่ดีในการเรียน ความเข้าใจใน
 วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเป็นแรงจูงใจและสามารถบ่งชี้ความสำเร็จหรือความ
 ล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษได้ดี

มุลลา (Mulla. 1979 : 2521 - A) ได้ศึกษาตัวแปรทางด้าน
 ความถนัด เจตคติ แรงจูงใจ ความกระตือรือร้นของผู้เรียน และพินความรู้ทาง

ภาษาอังกฤษของนิคมารคาของผู้เรียน ว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนในชาอูคิอาระเบียหรือไม่ ผลการวิจัยพอสรุปได้คือ

1. นักเรียนชอบการวัดผลด้วยการเขียนตามคำบอก
2. ตัวชี้วัดความสำเร็จทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีที่สุด คือ ความถนัด
เจตคติ ความกระตือรือร้น แรงจูงใจ และความต้องการที่จะเรียนรู้ด้านวิชาการ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสัมพันธ์กับตัวแปรดังกล่าวเบื้องต้น
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้แสดงความเห็นไว้ตอนท้ายว่า ควรให้ความสำคัญ
ในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี ควรจะวัดผลทางด้านพฤติกรรมบ้าง นอกจาก
การวัดผลทางด้านวิชาการเพียงอย่างเดียว

โรเซน (Rosen. 1979 : 1320 -A) ได้ทดลองการสอนภาษา
ฝรั่งเศสแก่นักเรียนระดับ 3 เป็นการสอนทักษะความเข้าใจในการฟังภาษาฝรั่งเศส
โดยใช้วิธีสอน 2 วิธีคือ Total Physical Response และ Eclectic Approach
กลุ่มตัวอย่าง 40 คน กลุ่มละ 20 คน ผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้งสองกลุ่ม คาบหนึ่ง
ใช้เวลา 20 นาที 4 วันต่อ 1 สัปดาห์ เป็นเวลา 10 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ใน
การทดลองคือ แผนการสอน 2 แบบ และแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองซึ่งเป็น
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาฝรั่งเศส และแบบสอบถามความถนัด เจตคติ
ที่ผู้เรียนมีต่อผู้พูดภาษาฝรั่งเศส ผลการวิจัยของโรเซนปรากฏว่า

1. ผู้ที่ได้คะแนนในแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาฝรั่งเศสค่า
มีเจตคติที่เป็นไปในทางลบ
2. ผู้ที่ได้คะแนนในแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาฝรั่งเศสสูงมีเจตคติ
ที่เป็นไปในทางบวก
3. วิธีการสอนแบบ Total Physical Response เป็นวิธีสอนที่
ความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาฝรั่งเศสสูงมาก

4. ความถนัดทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันมากจนผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาฝรั่งเศส

มอร์ดเคท์ (Mordount. 1981 : 3479 - A) ซึ่งแบบสอบถามเพื่อสำรวจองค์ประกอบที่นอกเหนือไปจากความรู้ทางภาษาศาสตร์ ที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษารุ่นปีที่ 1 และปีที่ 2 ของสวาซีแลนด์ (Swazealand) ได้พบว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งสองระดับคือ เจตคติที่ผู้เรียนมีต่อภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียน ตลอดจนการสอนภาษาอังกฤษ แม้ว่าความกระตือรือร้นในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 2 จะลดลง และน้อยกว่านักศึกษาปีที่ 1 บ้างก็ตาม ผู้วิจัยได้คำนวณแนะว่าในการวิจัยต่อไป น่าที่จะศึกษาถึงสิ่งที่สามารถสร้างสรรค์เจตคติที่ดีที่ผู้เรียนมีต่อการเรียนการสอนว่าควรจะเป็นไปเช่นไร

ฮาลส์เตด (Halsted. 1982 : 3477 - A) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่ต่างกัน กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเป็นผู้ที่เข้ามาศึกษาในสหรัฐอเมริกา โดยเปรียบเทียบกับนักศึกษาวอชิงตันที่ศึกษาในระดับเดียวกัน การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทำให้ผู้วิจัยสรุปว่า กลุ่มตัวอย่างคำนึงถึงประโยชน์ที่จะนำภาษาอังกฤษที่เรียนไปใช้ แรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลจากการยอมรับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และเขาได้ศึกษาถึงการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะทางภาษาและความเข้าใจในวัฒนธรรม ผู้วิจัยให้ความเห็นว่า ก่อนการเรียนควรมีการสำรวจเจตคติที่ผู้เรียนมีต่อวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่จะเรียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติและการเรียนภาษา

ความหมายของเจตคติ

อัลพอร์ท (Allport. 1935) ได้ให้คำจำกัดความคำว่า "เจตคติ" ว่าเป็นความหมายถึงสภาวะทางจิตใจ (State of mind) ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

หรือสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใด

แมกไควร์ (Macguire. 1969 : 136 - 137) บรรยายถึง
เจตคติว่า เป็นสภาพที่เกิดจากความเกี่ยวข้องกันขององค์ประกอบ 3 ประการคือ
ความรู้ ความรู้สึก และการกระทำ

อัครา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ (อัครา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ
2525 : 25) กล่าวว่า เจตคติเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้เกิดความชอบหรือไม่ชอบ
มีผลต่อการกระทำ และความสำเร็จในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

บทบาทและความสำคัญของเจตคติกับการเรียนภาษาต่างประเทศ

การ์ดเนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert. 1959 :
266 - 272) ให้ความเห็นว่า ความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง หรือภาษา
ต่างประเทศ ไม่ได้นั้นขึ้นอยู่กับความถนัดทางภาษา หรือความเฉลียวฉลาดของผู้เรียน
เท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อเจ้าของภาษานั้นด้วย เจตคติจึงนับเป็นตัว
กำหนด และทำนายความก้าวหน้าในการเรียนและผลสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนอีก
ประการหนึ่ง

คราเชน (Krashen. 1981 : 23) กล่าวว่า ความถนัดทางภาษา
และเจตคติต่างก็เกี่ยวข้องกันกับผลสำเร็จทางการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน
แต่ไม่มีความเกี่ยวข้องกันเอง ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจมีความถนัดสูง แต่มีเจตคติใน
ทางลบ หรือมีความถนัดต่ำแต่มีเจตคติในทางบวกก็ได้ นอกจากนี้เขายังกล่าวว่า
ผู้เรียนบางคนเห็นว่า ภาษาต่างประเทศนั้นจะนำประโยชน์มาให้แก่ตนในด้านต่าง ๆ
เช่น ใ้รับรู้ แนวความคิดใหม่ ๆ วิธีการดำเนินชีวิตใหม่ ซึ่งให้ประโยชน์ในการ
ทำงาน ดังนั้นเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศนั้น ย่อมมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อ
พฤติกรรมของผู้เรียนไม่มากนัก

การ์ดเนอร์ (Gardner. 1979 : 25) เสนอว่า อาจมีความสัมพันธ์

ทางอ้อมระหว่างเจตคติกับความสำเร็จในการเรียน กล่าวคือ เจตคติที่ดีทำให้ผู้เรียนเรียนได้สำเร็จ และความสำเร็จในการเรียนนี้เองจะมีผลย้อนกลับไปสู่เจตคติของผู้เรียนอีกชั้นหนึ่ง

ได้มีผู้วิจัยเกี่ยวกับเจตคติกับบทบาทของเจตคติที่มีต่อการศึกษารายทางประเทศไว้ในทางประเทศ เช่น โจนส์ (Jones. 1950 : 99) ได้ทำการวิจัยเรื่องเจตคติของผู้เรียนที่เรียนภาษาเวลช์เป็นภาษาที่สอง พบว่าสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อเจตคติและความสำเร็จของผู้เรียน ผู้เรียนที่มีความคุ้นเคยกับภาษานอกห้องเรียนด้วย จะมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาเวลช์ มากกว่าผู้เรียนที่ใช้ภาษานี้เฉพาะในห้องเรียน

การ์คเนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert. 1959 : 266 - 277) พบว่านักเรียนมัธยมในมอนทรีออล (Montreal) ซึ่งเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สอง ทำแบบทดสอบความถนัดทางภาษาและเจตคติปรากฏว่าความถนัดทางภาษาและเจตคติมีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและผู้วิจัยกล่าวว่า ผลการวิจัยทำให้สรุปได้ว่า เจตคติเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำนายความสำเร็จในการเรียนได้อย่างครอบคลุมหนึ่ง

ต่อมาในปี ค.ศ. 1968 ผู้วิจัยคนเดิมคือ การ์คเนอร์และแลมเบิร์ต ได้ทำการศึกษานักเรียนญี่ปุ่น ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองพบว่า นักเรียนที่ต้องการจะเหมือนคนอเมริกัน จะพูดภาษาอังกฤษได้คือนักเรียนที่ไม่มีความต้องการดังกล่าว ในปี ค.ศ. 1972 เขาได้ทำการศึกษากับนักเรียนฟิลิปปินส์ ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว 6 ปี พบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เพราะคำนึงถึงประโยชน์ในการใช้ และเจตคติของกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวกำหนดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ในขณะเดียวกัน เขาส่งแบบสอบถามไปยังผู้ปกครองของนักเรียนเหล่านั้นด้วย เหตุผลส่วนมากที่สนับสนุนให้นักเรียนเลือกเรียนภาษาอังกฤษ เพราะในประเทศใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ และในการศึกษา

อดัมส์ (Adams. 1971 : 95) ได้ศึกษาผู้เรียนภาษาอังกฤษในบัวโรริโก จากแบบสอบถามเกี่ยวกับผู้เรียน การใช้ภาษา นอกห้องเรียน เจตคติที่พื่อนมีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของลูก และเจตคติของผู้เรียนเองต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เขาพบว่า เจตคติเป็นตัวส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสำเร็จในการเรียนและยังพบอีกว่า ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพ

การวิจัยที่สำคัญในประเทศคือ งานวิจัยของ อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ (อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ 2525 : 45) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง วิธีเรียนและความถนัดในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า เจตคติเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สามารถบ่งชี้ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

ในปี พ.ศ. 2525 มานพ โอตระกูล (มานพ โอตระกูล 2525 : 95) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางภาษา เจตคติต่อการเรียน และสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า นักศึกษาที่มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษมีความสำเร็จในการเรียน เช่นเดียวกัน

จากเอกสารและงานวิจัยในเรื่องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับการเรียน ภาษา และเรื่องของเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงผลของการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมุติฐานของการวิจัย

1. การสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และการสอนศัพท์ตามคู่มือครู ส่งผลต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากัน

2. การสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และการสอนศัพท์ตามคู่มือครู ส่งผลต่อเจตคติในวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตางกัน

3. การสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และการสอนศัพท์ตามคู่มือครู ส่งผลต่อความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตางกัน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง
3. ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร มีการศึกษา 2528 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างมีขั้นตอนดังนี้

1. สุ่มห้องเรียนมา 2 ห้องเรียน จากจำนวน 14 ห้องเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากได้นักเรียนห้อง ม 1/13 และห้อง ม 1/14
2. ในจำนวน 2 ห้องเรียนดังกล่าว นำมาสุ่มอีกครั้งสำหรับเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยวิธีจับฉลาก ปรากฏว่าห้อง ม.1/14 เป็นกลุ่มทดลอง และห้อง ม 1/13 เป็นกลุ่มควบคุม
3. ในแต่ละห้องเรียนสุ่มให้เหลือนักเรียนเพียงห้องละ 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และแผนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามคู่มือครู
2. แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อวิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการสอนคำศัพท์ที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและแผนการสอนคำศัพท์ตามคู่มือครู
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตร ขอบข่ายของเนื้อหาวิชา และจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาอังกฤษหลัก 2 (อ 012)
 - 1.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาในแบบเรียน Tempo I ของ Maurice P. Mason และ Brain Bamber Unit 20 ถึง Unit 30 ค่อยๆ จากนั้นจึงคัดเลือกคำศัพท์ที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา โดยยึดถือเกณฑ์การคัดเลือกคำศัพท์ที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ของ Mary Finocchiaro ซึ่งกล่าวไว้ในหนังสือ English as a Second Language from Theory to Practice ดังนี้
 1. The Home
 - 1.1 Meals
 - 1.2 Health and health practices
 - 1.3 Clothing
 2. The Family
 - 2.1 Name of more distant relatives
 - 2.2 Activity and like or dislike of family members

3. The Surrounding community

3.1 Transportation facilities

3.2 Communication facilities

3.3 Store

3.4 Shopping

3.5 Government agencies

3.6 Places of recreational interests

3.7 Addresses names, numbers and the use of numbers

4. Holidays

5. The world of the work

1.3 สร้างแผนการสอนลักษณะใหม่ เนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา โดยศึกษาเนื้อหารายละเอียด และสาระทางวัฒนธรรมจากเอกสารต่าง ๆ เช่น

1.3.1 Teaching Culture (Need Secyl)

1.3.2 Body Language (Julies Fast)

1.3.3 Understanding Other Culture (Ima C. Brown)

1.3.4 American in Perspective (Henry Steele)

1.3.5 The Silent Language (Edward T.Hall)

1.3.6 Language in Thought and Action (S.I Hayakuwa)

1.3.7 American Cultural Patterns (Edward C.Stewart)

1.4 สร้างแผนการสอนคำศัพท์ตามคู่มือครูของหนังสือ

1.5 นำแผนการสอนทั้ง 2 ฉบับใหญ่ให้มหาวิทยาลัยตรวจ และปรับปรุง

แก้ไข 2 ทานคือ

ดร.เสาวลักษณ์ วัฒนวิทย์

อาจารย์จร สุรังสรรค์

1.6 นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคอนเมือง สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร เพื่อหาข้อบกพร่อง นำมาปรับปรุงก่อนนำไปทดลองจริง

2. แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาการสร้างและการเขียนแบบทดสอบจากหนังสือ การสร้างข้อสอบของ ชวาล แพทย์กุล (ชวาล แพทย์กุล 2522 : 407) หนังสือ Testing English as a Second Language ของแฮร์ริส (Harris. 1969 : 159) และหนังสือ Modern Language Testing ของวอลเลทท์ (Vallette. 1977 : 349)

2.2 สร้างแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ ประเภทเลือกตอบ (Multiple Choice) ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 (A) ข้อสอบที่ให้เลือกคำศัพท์เพื่อให้สอดคล้องกับข้อความ และรูปภาพจำนวน 30 ข้อ
- ตอนที่ 2 (B) ข้อสอบทำให้เลือกคำศัพท์ที่แตกต่างไปจากกลุ่ม จำนวน 10 ข้อ

2.3 นำข้อสอบที่สร้างเสร็จแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ 2 ท่าน ได้แก่ คร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย และอาจารย์จร สุธรังสรรค์ ตรวจเพื่อหาความเที่ยงตรงและแก้ไขข้อบกพร่อง

2.4 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนคอนเมือง สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2528 จำนวน 100 คน

ทดลองสอบเมื่อวันที่ 24 เดือนธันวาคม พ.ศ.2528

2.5 นำกระดาษคำตอบของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนน 1 คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 0 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบและถ้าตอบมากกว่า 1 แห่งในข้อเดียวกัน เมื่อตรวจและรวมคะแนนแบบทดสอบเรียบร้อยแล้ว นำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาความยากง่าย (Difficulty) และหาความจำแนก (Discrimination) โดยใช้เทคนิค 27 ของ รุ่ง เทห์ ฝน แล้วเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) กันแก่ .20 ขึ้นไป

2.6 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เลือกข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์และปรับปรุงตัวเลือกได้จำนวน 40 ข้อ ดังนี้

ตอนที่ 1 (A) ข้อสอบที่ได้เลือกคำศัพท์ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อความ และรูปภาพจำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 2 (B) ข้อสอบที่ได้เลือกคำศัพท์ ที่แตกต่างไปจากกลุ่มจำนวน 10 ข้อ

2.7 ผู้วิจัยได้จัดพิมพ์แบบทดสอบใหม่ จำนวน 40 ข้อ ที่คัดเลือกปรับปรุงเรื่องรูปภาพ ความชัดเจนใหม่ เพื่อทดสอบหาความเชื่อมั่นต่อไป

2.8 นำแบบทดสอบที่จัดพิมพ์ใหม่เรียบร้อยแล้วไปทดลองสอบเพื่อหาความเชื่อมั่น เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 26 ธันวาคม พ.ศ.2528 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีการศึกษา 2528 จำนวน 100 คน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของ Kuder Richardson สูตร KR-21 (อนันต์ ศรีโสภา : 2521 : 262) ผลปรากฏว่า แบบทดสอบฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93

3. แบบสอบถามเจตคติต่อวิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้คำถาม และการตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามวิธีการ ของลิเคอร์ท เป็นข้อความเกี่ยวกับความถี่เห็น ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทั้งเชิงนิมิตและเชิงนิเสธ โดยกำหนดตัวเลือกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	มีการระดับคะแนนเป็น	5
ค่อนข้างมาก	มีการระดับคะแนนเป็น	4
ธรรมดา	มีการระดับคะแนนเป็น	3
ค่อนข้างน้อย	มีการระดับคะแนนเป็น	2
น้อยที่สุด	มีการระดับคะแนนเป็น	1

3.1 นำข้อความที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจโดยพิจารณาความ ถูกต้องตลอดจนแก้ไขข้อความเพื่อความเหมาะสม พร้อมทั้งพิจารณาความยากง่าย ของภาษาที่ใช้ เพื่อให้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.2 นำแบบสอบถามเจตคติไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% แบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 137 - 139) แล้วใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบเป็นรายข้อ เลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง โดยพิจารณาจากค่า t ที่ $= .05$, $df = 46$ มีค่าตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ

3.3 นำแบบสอบถามเจตคติไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ทั้งฉบับ ไปทดสอบโดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบอัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ .63

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวมใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 12 คาบ เริ่มสอนตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม พ.ศ.2529 ถึงวันที่ 31 มกราคม พ.ศ.2529

ใช้เวลาในการทดสอบ 4 ครั้ง ครั้งละ 1 คาบ คาบละ 30 นาทีดังนี้

1. ทดสอบก่อนสอน (Pretest) เมื่อวันที่ 6 มกราคม พ.ศ.2529

2. ทดสอบหลังสอนทันที (Posttest) เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์

พ.ศ.2529

3. ทดสอบความคงทนหลังสอน 1 สัปดาห์ เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์

พ.ศ.2529

4. ทดสอบความคงทนหลังสอน 2 สัปดาห์ เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์

พ.ศ.2529

ใช้เวลาในการกรอกแบบสอบถามเจตคติ 20 นาที กระทำหลังสอนเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2529

ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)

ใช้แผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Posttest-only design

(บุตรี วงศ์รัตนะ 2528 : 87) ซึ่งมีแผนการวิจัยดังนี้

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
(R) E	-	X	T ₂ E
(R) C	-	X	T ₂ C

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

X	แทน	การจัดการกระทำ
~X	แทน	ไม่มีการจัดการกระทำ
E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม
T _{2E}	แทน	การสอบหลังของกลุ่มทดลอง
T _{2C}	แทน	การสอบหลังของกลุ่มควบคุม
R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ทำการทดสอบก่อนสอน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว เพื่อต้องการทดสอบว่านักเรียนมีความรู้พื้นฐานก่อนเรียนแตกต่างกันหรือไม่

2. ดำเนินการทดลองสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน และวิธีต่างกันดังนี้

2.1 กลุ่มทดลอง สอนคำศัพท์ครั้งละ 5 คำ ตามแผนการสอน คำศัพท์ที่มีเนื้อหาวันธรรมของเจ้าของภาษา

2.2 กลุ่มควบคุม สอนคำศัพท์ครั้งละ 5 คำ ตามแผนการสอน คำศัพท์ตามคู่มือครู

3. ทำการทดสอบหลังสอนทันที (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังจากการสอนจบแล้ว โดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนสอน

4. วัดความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 กลุ่ม หลังการสอนเมื่อถึงช่วงไป 1 สัปดาห์และ 2 สัปดาห์ โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม

5. ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม กรอกแบบสอบถามเจตคติ หลังการสอนสิ้นสุดลง ใช้เวลาโดยเฉลี่ย 20 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากทดลองสอนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำผลจากการทดลองมา วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

1. เปรียบเทียบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสองกลุ่มก่อนการทดลอง

2. เปรียบเทียบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ภายหลังจากการทดลอง

3. เปรียบเทียบความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังจากการสอนถึงช่วงไป 1 สัปดาห์และ 2 สัปดาห์

4. เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนต่อวิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสิ้นสุดลง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

หาค่าคะแนนเฉลี่ย จำนวนจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ
2524 : 51)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

หาค่าความแปรปรวนของคะแนน จำนวนจากสูตร (ล้วน สายยศ
และอังคณา สายยศ 2524 : 99)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
จำนวนจากสูตรของ Kuder Richardson สูตร KR-21 (อนันต์ ศรีโสภา
2521 : 262)

$$r_{tt} = \frac{n}{n - 1} \left\{ 1 - \frac{\bar{X}(n - \bar{X})}{nS_t^2} \right\}$$

เมื่อ	n	แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	$\bar{X}$	แทน มัธยิมเลขคณิตของคะแนนจากการทดสอบ
	S_t^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3. วิเคราะห์ค่าถ้อยเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาอำนาจ
จำแนกโดยใช้ t-test (Ferguson. 1971 : 152)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ
	$\bar{X}_1$	แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบเป็นรายข้อ ในกลุ่มสูง
	$\bar{X}_2$	แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบเป็นรายข้อ ในกลุ่มต่ำ
	S_1^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนคำตอบเป็น รายข้อในกลุ่มสูง
	S_2^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนคำตอบเป็น รายข้อในกลุ่มต่ำ
	N_1	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง
	N_2	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

$$df = \frac{\left[\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{s_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{s_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

4. หากหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแจกแจงวิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา (α - Coefficient) (Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha_K = \frac{K}{K - 1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เพื่อ α_K	แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
K	แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
s_t^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งหมด
$\sum s_i^2$	แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถาม

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test (แบบ Independent) (ล้าน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 96)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) S_1^2 + (n_2 - 1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$\bar{X}_1$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
$\bar{X}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
n_1	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
n_2	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
S_1^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
S_2^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ดังต่อไปนี้

N	หมายถึง จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	หมายถึง คะแนนเฉลี่ย
S^2	หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนน
df	หมายถึง ชั้นของความอิสระ
t	หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้ว ได้ทำการทดสอบความเข้าใจ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ และเจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นำผลที่ได้มาหาค่าสถิติพื้นฐานต่าง ๆ และนำมาวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ ความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ และเจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะแสดงผลการวิเคราะห์เป็นขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม
2. การแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยกราฟ
3. การเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งแยกออกเป็น

- 3.1 การเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่าง
กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมก่อนดำเนินการทดลอง โดยใช้ t-test
- 3.2 การเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่าง
กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง โดยใช้ t-test
- 3.3 การเปรียบเทียบคะแนนความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมหลังการสอนทั้งช่วงไป 1 สัปดาห์ โดยใช้ t-test
- 3.4 การเปรียบเทียบคะแนนความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมหลังการสอนทั้งช่วงไป 2 สัปดาห์ โดยใช้ t-test
- 3.5 การเปรียบเทียบเทคนิคการวัดผลสัมฤทธิ์คำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุมหลังจากการทดลองสิ้นสุดลง โดยใช้ t-test

1. การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

ผู้วิจัยได้นำคะแนนการทดสอบก่อนสอน การทดสอบหลังสอนทันที การทดสอบหลังสอน
1 สัปดาห์ และการทดสอบหลังสอน 2 สัปดาห์ มาหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวน
ทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม จึงแสดงตามตารางที่ 1

ตาราง 1 ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง		ก่อนสอน	หลังสอน	หลังสอน 1 สัปดาห์	หลังสอน 2 สัปดาห์
กลุ่มทดลอง	$\bar{X}$	9.67	24.87	23.93	22.43
	s^2	4.57	26.81	22.89	18.67
กลุ่มควบคุม	$\bar{X}$	9.23	21.57	20.73	19.4
	s^2	3.08	10.67	8.27	6.46

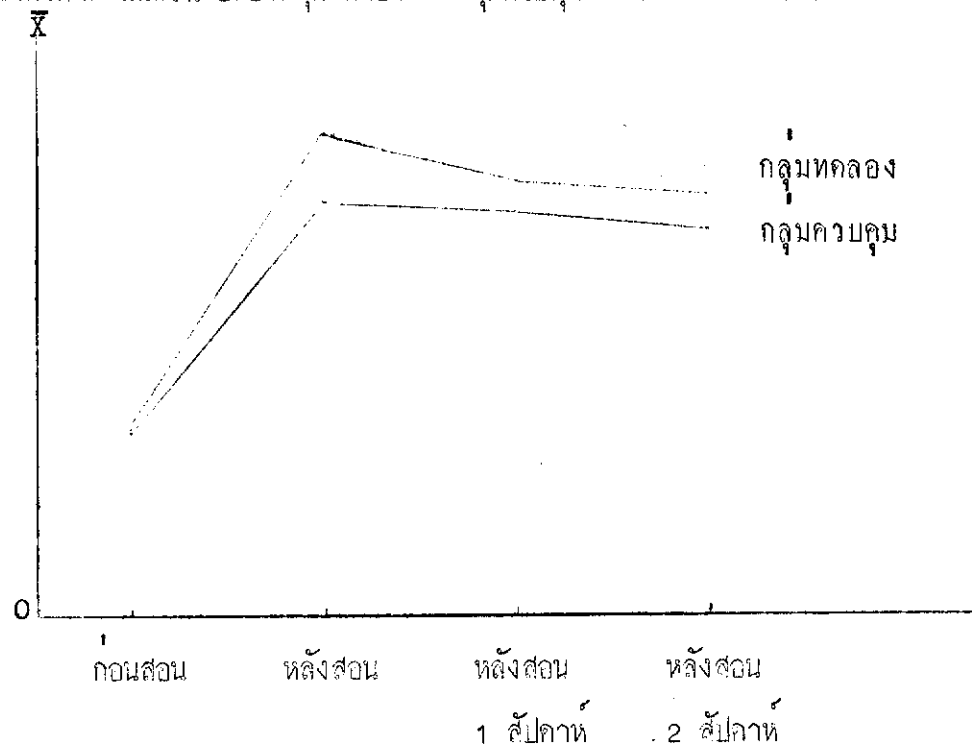
ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 1 ปรากฏว่า กลุ่มทดลอง คะแนนจากการทดสอบก่อนสอน การทดสอบหลังสอนทันที การทดสอบหลังสอน 1 สัปดาห์ การทดสอบหลังสอน 2 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยเป็น 9.67, 24.87, 23.93, 22.43 และมีความแปรปรวนเป็น 4.57, 26.81, 22.89, 18.67 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มควบคุม คะแนนจากการทดสอบก่อนสอน การทดสอบหลังสอนทันที การทดสอบหลังสอน 1 สัปดาห์ การทดสอบหลังสอน 2 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยเป็น 9.23, 21.57, 20.73, 19.4 และมีความแปรปรวนเป็น 3.08, 10.67, 8.27, 6.46 ตามลำดับ

2. การแสดงผลค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยกราฟ

จากการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยตามตาราง 1 ผู้วิจัยได้นำค่าคะแนนเฉลี่ยในการสอนแต่ละครั้งของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาแสดงให้เห็นโดยใช้กราฟ ดังนี้

กราฟแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการสอนแต่ละครั้ง

3. การเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.1 การเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทดสอบก่อนสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบโดยใช้ t -test เพื่อทดสอบความรู้เดิมของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองว่าเท่ากันหรือไม่ ดังแสดงตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนดำเนินการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	30	9.67	4.57	0.876
กลุ่มควบคุม	30	9.23	3.08	

$$t_{(.05, 58)} = 2.021$$

ผลการวิเคราะห์ตาราง 2 ปรากฏว่า คะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนดำเนินการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าความรู้เดิมในคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

3.2 การเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

ภายหลังการทดลอง 3 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้นำคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบ โดยใช้ t -test ดังแสดงตามตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	30	24.78	26.81	* * 2.95
กลุ่มควบคุม	30	21.57	10.67	

$$t_{(.01, 58)} = 2.70$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 3 ปรากฏว่า คะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แสดงว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรม
ของเจ้าของภาษากับนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษตามคู่มือครู มีความเข้าใจ
คำศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1 ที่ว่า "การสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ
ที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและการสอนศัพท์ตามคู่มือครู ส่งผลต่อความเข้าใจ
คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่างกัน" โดยที่ กลุ่มที่เรียนจากวิธี
สอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมมีคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่า
กลุ่มที่เรียนจากวิธีการสอนศัพท์ตามคู่มือครู

3.3 การเปรียบเทียบคะแนนความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอน เมื่อทิ้งช่วงไป 1 สัปดาห์

ผู้วิจัยใช้ t-test ในการเปรียบเทียบคะแนนความคงทนในความเข้าใจ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอน เมื่อทั้งช่วงไป 1 สัปดาห์

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอน เมื่อทั้งช่วงไป 1 สัปดาห์

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	30	23.93	22.89	** 3.16
กลุ่มควบคุม	30	20.73	8.27	

$$t_{(.01, 58)} = 2.70$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 ปรากฏว่า คะแนนความคงทนในความเข้าใจ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอนเมื่อทั้งช่วงไป 1 สัปดาห์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แสดงว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ทางมูลครู หลังการสอนเมื่อทั้งช่วงไป 1 สัปดาห์ มีความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า "การสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และการสอนศัพท์ทางมูลครู ส่งผลต่อความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่างกัน" โดยที่ กลุ่มที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีคะแนนความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่า กลุ่มที่เรียนจากการสอนศัพท์ทางมูลครู

3.4 การเปรียบเทียบคะแนนความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอน เมื่อทั้งช่วงไป 2 สัปดาห์

ผู้วิจัยใช้ t -test ในการเปรียบเทียบคะแนนความคงทนในความเข้าใจ
คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอน เมื่อทั้งช่วงไป 2 สัปดาห์
ถึงแสดงตามตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ระหว่างกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุมหลังการสอน เมื่อทั้งช่วงไป 2 สัปดาห์

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	30	22.43	18.67	** 3.33
กลุ่มควบคุม	30	19.4	6.46	

$$t(.01, 58) = 2.70$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 ปรากฏว่า คะแนนความคงทนในความเข้าใจ
คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอน เมื่อทั้งช่วงไป 2 สัปดาห์
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แสดงว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษากับนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ตามคู่มือครู หลังการสอน เมื่อทั้งช่วงไป
2 สัปดาห์ มีความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า
"การสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และการสอนศัพท์ตามคู่มือครู
ส่งผลต่อความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่างกัน"
โดยที่กลุ่มที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

มีคะแนนความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่า กลุ่มที่เรียนจากการสอนศัพท์ตามคู่มือครู

3.5 การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อการสอนสิ้นสุดลง

ผู้วิจัยใช้ t -test ในการเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อการสอนสิ้นสุดลง ดังแสดงตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการสอน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	30	81.03	150.37	** 4.44
กลุ่มควบคุม	30	68.83	77.25	

$$t(.001, 58) = 3.351$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 6 ปรากฏว่า เจตคติระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อการสอนสิ้นสุดลง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

แสดงว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ตามคู่มือครู มีเจตคติต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า "การสอนศัพท์ที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและการสอนศัพท์ตามคู่มือครู ส่งผลต่อเจตคติในวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่างกัน" โดยที่กลุ่มที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีคะแนนในการทำแบบสอบถามสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากการสอนศัพท์ตามคู่มือครู

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาก่อนนี้เป็นการศึกษาผลของการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับการสอนศัพท์ตามคู่มือครู ต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ และความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งพอสรุปลำดับขั้นและผลของการศึกษาค้นคว้าดังนี้

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาผลของการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับการสอนศัพท์ตามคู่มือครู ในด้านความเข้าใจคำศัพท์ เจตคติต่อการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ และความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. การสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และการสอนศัพท์ตามคู่มือครู ส่งผลต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่างกัน
2. การสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และการสอนศัพท์ตามคู่มือครู ส่งผลต่อเจตคติในวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่างกัน
3. การสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และการสอนศัพท์ตามคู่มือครู ส่งผลต่อความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2528 ของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน

2. การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการทดลอง

2.1 การสร้างแผนการสอนศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและการสอนศัพท์ตามคู่มือครู ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร ขอบข่ายของเนื้อหาวิชาและจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาอังกฤษ รายละเอียดของเนื้อหาในบทเรียนที่จะสอน จากนั้นสร้างแผนการสอนคำศัพท์ 2 แผน แผนละ 12 คาบ แผนการสอนทั้งสองแผนมีเนื้อหาเหมือนกัน ต่างกันตรงกิจกรรมและวิธีการ เสนอบทเรียน มีวิธีการสร้างดังนี้

2.1.1 แผนการสอนศัพท์ ซึ่งมีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผู้วิจัยได้คัดเลือกศัพท์ที่มีเนื้อหาวัฒนธรรม โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือก ศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของ Mary Finocchiaro ซึ่งกล่าวไว้ในหนังสือ *English as a Second Language from Theory to Practice*

2.1.2 แผนการสอนศัพท์ตามคู่มือครูของหนังสือ

2.1.3 นำแผนการสอนทั้ง 24 คาบ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ การสอนภาษาอังกฤษตรวจเพื่อแก้ไขปรับปรุง

2.2 การสร้างแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ 3 ท่าน ตรวจเพื่อปรับปรุงและแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนคอนเอนเมือง สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่า

ความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27% ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ข้อสอบจำนวน 40 ข้อ นำไปทดลองสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-21 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ .93

2.3 แบบสอบถามเจตคติต่อวิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งได้วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกโดยวิธีการทางสถิติของการเรทท์ และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่น .63

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยใช้วิธีจับฉลากแบ่งกลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยทำการสอนด้วยตนเองทั้งสองกลุ่ม ก่อนทำการทดลองสอน ได้ลองทำการทดสอบก่อนสอน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แล้วจึงดำเนินการสอนกลุ่มทดลองโดยใช้แผนการสอนคำศัพท์ที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ส่วนกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้แผนการสอนคำศัพท์ตามคู่มือครูใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 12 คาบ รวมเวลาที่ใช้ในการสอนทั้งสิ้น 24 คาบ เมื่อสอนจบแล้วทำการทดสอบหลังการสอนทันที (Posttest) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษฉบับเดียวกันกับการทดสอบก่อนสอน และพร้อมกันก็ได้ให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มกรอกแบบสอบถามเจตคติต่อวิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ หลังการสอนเมื่อถึงช่วงไป 1 สัปดาห์ และ 2 สัปดาห์ วัดความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ตามลำดับ โดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษฉบับเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังการทดลองสอนเสร็จสิ้นลงแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนดำเนินการทดลอง
2. เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง
3. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีต่อวิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
4. เปรียบเทียบความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง
 - 4.1 เปรียบเทียบความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการสอนเมื่อถึงช่วงไป 1 สัปดาห์
 - 4.2 เปรียบเทียบความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการสอนเมื่อถึงช่วงไป 2 สัปดาห์

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษความคงทนในความเข้าใจศัพท์ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ตามคู่มือครู สรุปผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

นักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรม
เจ้าของภาษากับนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษตามคู่มือครู มีความ
เข้าใจคำศัพท์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เจตคติต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ

นักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษา กับนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษตามคู่มือครู มีเจตคติ
ต่อวิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

1. นักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของ
ภาษากับนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ตามคู่มือครู หลังการสอนเมื่อถึงช่วงไป
สัปดาห์ มีความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กล่าวคือ มีความสามารถ
ในการเลือกใช้คำศัพท์ ครอบคลุมความหมายของคำศัพท์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของ
ภาษากับนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ตามคู่มือครู หลังการสอนเมื่อถึงช่วงไป
สัปดาห์ มีความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กล่าวคือ มีความสามารถ
ในการเลือกใช้คำศัพท์ ครอบคลุมความหมายของคำศัพท์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษามูลของการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหา
ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับการสอนศัพท์ตามคู่มือครู ที่สะท้อนความเข้าใจคำศัพท์

ภาษาอังกฤษ ความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเจตคติที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยขออภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับกลุ่มที่เรียนจากการสอนศัพท์ตามคู่มือครู

ในการเปรียบเทียบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง ผู้วิจัยใช้ t-test โดยใช้คะแนนของการทำแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับการสอนศัพท์ตามคู่มือครู มีความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณิภา วัฒนบุญ (สุพรรณิภา วัฒนบุญ 2523 : 58) ซึ่งได้ทดลองเปรียบเทียบการสอนภาษาอังกฤษแบบเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับการสอนภาษาอังกฤษตามประมวลการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกระทรวงศึกษาธิการ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่เรียนจากการสอนแบบเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนจากประมวลการสอนภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิตร วรณวิไลย (สมจิตร วรณวิไลย 2525 : 63) ซึ่งเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาพบว่า กลุ่มทดลองที่เรียนจากการสอนภาษาอังกฤษที่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนจากการสอนที่ไม่เสริมวัฒนธรรม นอกจากนี้ ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุไรรัตน์ เติมปัญญา (จุไรรัตน์ เติมปัญญา 2524 : 90) ที่ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบวิธีการสอนโดยใช้คู่มือการสอนวัฒนธรรม

ฝรั่งเศส เรื่องสถานและความเป็นอยู่กับวิธีการสอนตามปกติ ผลปรากฏว่าคู่มือการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นส่งผลให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนที่เรียนจากคู่มือการสอนวัฒนธรรมฝรั่งเศสเรื่องสถานและความเป็นอยู่สูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนตามปกติ

การที่ผลการวิจัยพบว่า การสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับการสอนศัพท์ตามคู่มือครู ส่งผลต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนต่างกัน โดยนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ตามคู่มือครู เพราะการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีกิจกรรมที่ให้นักเรียน ได้เรียนรู้ถึงวิถีความเป็นอยู่ วิธีการดำเนินชีวิตของเจ้าของภาษา แม้จะใช้เวลาในการจัดกิจกรรมเพียงระยะสั้น เช่น การจัดโต๊ะอาหาร การจัดเครื่องแต่งกายให้สอดคล้องกับความหมายของประโยคที่ครูให้เป็นการสร้างสภาพการเรียนรู้การสอนในห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่เราใจผู้เรียน กิจกรรมการสอนทำให้เกิดความสนใจ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ เช่น การเขียน shopping list การจัดประกวดแผนผังการจัดบ้าน นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ที่เป็นจริง เช่น การที่ครูกำหนดสถานการณ์แล้วให้นักเรียนติดต่อกับผู้อื่นทางโทรศัพท์ กิจกรรมต่าง ๆ เปิดโอกาสให้นักเรียนรู้โดยประสบการณ์ตรง เช่น การประกอบอาหารแบบง่าย ๆ ที่เจ้าของรับประทานกันคือ สลัด (salad) แซนวิช (sandwich) เป็นต้น

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ซึ่งเรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรม พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม สนใจที่จะซักถามเรื่องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและให้ความสนใจในวิถีความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งเรียนจาก

การสอนศัพท์ตามคู่มือครูนั้น ครูใช้วิธีสอนโดยให้เห็นตัวอย่าง ของจริง มีการฝึก การออกเสียงคำศัพท์เท่านั้น ไม่มีกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมอื่น ๆ ซึ่งทำให้ ความสนใจระอื่อร้อนในการ เรียนศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่มากเท่ากับนักเรียนใน กลุ่มทดลอง และนอกจากนี้ยังพบว่า การสอนศัพท์ภาษาอังกฤษตามคู่มือครูมักจะมี การกระจายของคำศัพท์ทั้งหลายมาก หมายถึงไม่มีการจัดหมวดหมู่ของคำศัพท์ทั้งหลาย ให้ทำความเข้าใจและสร้างความคิดรวบยอดในเรื่องที่เป็นเรื่องเดียวกัน เช่น หมวดอาหาร เครื่องแต่งกาย อาชีพ เป็นต้น และที่สำคัญก็คือ คำศัพท์แต่ละคำนั้น ผู้เรียนในกลุ่มควบคุมไม่รู้ถึงความหมายลึกซึ้ง นั่นคือรายละเอียดทางความหมาย ของวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่เกี่ยวข้องกับศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น ๆ เนื่องจากไม่มีการจัดกิจกรรมเหมือนเช่นนักเรียนในกลุ่มทดลอง ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ น่าจะมีส่วน ที่ทำให้ความคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนความเข้าใจ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คำกว่าคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ของนักเรียนในกลุ่มทดลอง

2. การเปรียบเทียบความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่าง กลุ่มที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับกลุ่มที่เรียนจากการสอนศัพท์ตามคู่มือครู

ในการเปรียบเทียบความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่าง กลุ่มตัวอย่างทั้งสองหลังการสอน เมื่อถึงช่วงไป 1 สัปดาห์และ 2 สัปดาห์ ผลการ วิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับการสอนศัพท์ตามคู่มือครู มีความคงทนในความเข้าใจคำศัพท์ ภาษาอังกฤษต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 3 ซึ่งผลงานวิจัย ครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮาลสเตด (Halsted, 1982 : 3477-A) ซึ่งได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่ต่างกัน กลุ่มตัวอย่างดังกล่าว เป็นผู้ที่เข้ามาศึกษาในประเทศอเมริกา พบว่า การที่นักศึกษายอมรับวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา ทำให้มีแรงจูงใจที่จะเพิ่มพูนทักษะทางภาษามากยิ่งขึ้น

ประสบการณ์ตรงที่ผู้วิจัยจัดให้แก่ผู้เรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรม ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในตัวของเจ้าของภาษายอมรับพฤติกรรมของเจ้าของภาษามากขึ้น อีกทั้งเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างชาติ และมีความเข้าใจถึงพื้นฐานการดำเนินชีวิต ค่านิยม และแนวความคิดของเจ้าของภาษา แรงจูงใจในทางที่ดีเหล่านี้ จึงมีส่วนสนับสนุนให้ผู้เรียนสนใจตัวภาษา เอาใจใส่ต่อการเรียน กิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดให้กับนักเรียน เป็นกิจกรรมง่าย ๆ ที่ผู้เรียนรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จในการเรียน เช่น การศึกษารูปภาพเครื่องแต่งกายมาช่วยกันแปะบนโครงร่างตามที่ประโยกกำหนดและร่วมกันระบายสี สร้างความภาคภูมิใจในผลงานของตนและเชื่อมั่นในตัวเองเพราะผู้วิจัยยอมรับผลงานทุกชิ้น ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องเสมอ เช่น การจัดแสดงผลงานการจัดแผนผังห้องต่าง ๆ การวัดผลการเรียนมิได้มุ่งหาคำถามการหาคำตอบผิดเพียงอย่างเดียว ผู้วิจัยให้คะแนนพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น การร่วมมือกันระหว่างกลุ่ม การเข้าร่วมกิจกรรมในห้องเรียน สิ่งเหล่านี้เป็นแรงผลักดันที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อัตโนมัติขึ้น

ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุมนั้น มีกิจกรรมที่ไม่สร้างความประทับใจ และเพลิดเพลินเหมือนนักเรียนในกลุ่มทดลอง ที่เรียนด้วยความสนุกสนานเมื่อความประทับใจ ความสนุกเพลิดเพลินในตัวผู้เรียนมีน้อย ความคิดและความจำในเรื่องคำศัพท์ก็จะลดน้อยลงตาม ไม่สามารถจดจำคำศัพท์ได้ก็ติดเทียมกับนักเรียนในกลุ่มทดลอง

3. การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการสอน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีเจตคติต่อวิธีสอนศัพท์ต่างกับนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2

ผลการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามคำกล่าวของ การ์ดเนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert. 1959 : 266 - 272) ซึ่งให้ความเห็นว่า

ความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถนัดทางภาษาหรือความเฉลียวฉลาดของผู้เรียนเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับเจตคติที่ผู้เรียนมีต่อเจ้าของภาษาคือเจตคติจึงนับเป็นกัณฑ์หรือทำนายความก้าวหน้าในการเรียน และผลสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนอีกประการหนึ่ง และการ์คเนอร์ (Gardner, 1979 : 25) เสนอว่า อาจมีความสัมพันธ์ทางอ้อมระหว่างเจตคติกับความสำเร็จในการเรียน กล่าวคือ เจตคติที่ดีทำให้ผู้เรียน เรียนได้สำเร็จ และความสำเร็จในการเรียนเองจะมีผลย้อนกลับไปสู่เจตคติของผู้เรียนอีกชั้นหนึ่ง

ผู้วิจัยเห็นว่า การสอดแทรกเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาขณะที่สอนทักษะทางภาษา ทำให้เกิดแรงจูงใจที่ดีในการเรียน เกิดมีแนวความคิดว่าภาษาอังกฤษถูกใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การเฝ้าหัดศัพท์ภาษาอังกฤษ cake, salad และ sandwich เป็นต้น ทั้งนี้เพราะในโลกปัจจุบัน การสื่อสารมีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น ทำให้มีการถายโยงวัฒนธรรมมากขึ้น ขณะเดียวกันผู้เรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ที่เนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าใจในผู้ที่เป็นเจ้าของภาษามากขึ้น ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษต่างจากนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ตามคู่มือครู ส่วนกลุ่มควบคุมที่เรียนจากการสอนศัพท์ตามคู่มือครูนั้นมีแรงจูงใจในการเรียนน้อยกว่านักเรียนในกลุ่มทดลอง ผู้เรียนในกลุ่มควบคุมไม่รู้อย่างถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ และไม่มีกิจกรรมที่จะส่งเสริมความเข้าใจในเรื่องความเป็นอยู่ และวิถีทางการดำเนินชีวิตของเจ้าของภาษาทำให้เจตคติในวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษน้อยกว่าในกลุ่มทดลอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษ

1. เนื่องจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ส่งผลต่อความเข้าใจคำศัพท์และเจตคติของผู้เรียนในทางที่ดี และ

สามารถสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้ผู้เรียนกระตือรือร้นสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้การสอนภาษาอังกฤษได้ผลดียิ่งขึ้น ครูผู้สอนจึงไม่ควรละเลย มมองข้ามการให้ความเข้าใจที่ถูกต้องทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ทั้งในส่วนที่เหมือนและต่างจากวัฒนธรรมของผู้เรียน

ทั้งนี้ผู้สอนต้องระมัดระวังในการเว้นการวิจารณ์ว่า วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาคือหรือไม่ใช้อย่างไร

2. การพิจารณาเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ครูควรพิจารณาระดับชั้นการเรียนของผู้เรียนด้วยว่าจะเลือกกิจกรรมใดให้เหมาะสม สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนระดับชั้นต่าง ๆ และเป็นการผ่อนคลายสมองจากการเรียนตัวภาษาแต่เพียงอย่างเดียว โดยการร่วมมือกับผู้สอนท่านอื่น ๆ เพื่อสำรวจแบบเรียนแต่ละบท แต่ละตอนว่ามีเนื้อหาทางวัฒนธรรมเรื่องใดบ้างที่ควรสร้างความเข้าใจให้ผู้เรียน

3. ในขณะเดียวกันกับการเพิ่มกิจกรรมเกี่ยวกับเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ครูผู้สอนต้องปรับปรุงการวัดผล ว่ามีควรจะวัดผลในเรื่องของการทดสอบข้อเขียนเพียงอย่างเดียว ความเข้าใจของผู้เรียนอาจออกมาในรูปของการแสดงพฤติกรรม เช่น สามารถพูดโต้ตอบกับผู้อื่น โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบของกิจกรรมที่จัด

4. เราจะพบว่าความกระจัดกระจายของคำศัพท์ก็ เนื้อหาทางวัฒนธรรมต่าง ๆ ก็ดี มีมากในแบบเรียน ผู้สอนควรร่วมมือกันรวบรวมจัดหมวดหมู่ของเรื่องราวเหล่านั้น ทั้งนี้เพราะจะสะดวกในการจัดกิจกรรม อีกทั้งผู้เรียนก็จะมีความคิดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไม่กระจัดกระจายมากนัก เช่น หมวดพืช ผัก ผลไม้ เครื่องแต่งกาย การลำดับญาติ การคมนาคม การรับประทานอาหาร เป็นต้น ในขณะที่ผู้สอนก็จะมีโอกาสในการที่จะแลกเปลี่ยนแนวความคิด ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บางท่านอาจผ่านประสบการณ์โดยตรง เช่น การเดินทางไปต่างประเทศ

5. อุปกรณ์บางอย่างในการเพิ่มเนื้อหาทางวัฒนธรรมอาจมีราคาแพง หรือยากในการจัดทำ ครูในกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน น่าที่จะรวมทุนทรัพย์ของแต่ละโรงเรียนในการจัดทำ และแลกเปลี่ยนกันใช้ เช่น ภาพสไลด์ (slide) แอบบันติกเสียง (cassete) ซึ่งต้องบันทึกเสียงของเจ้าของภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน อย่างไรก็ตามควรสำรวจก่อนว่าในชุมชนที่ใกล้กับสถานศึกษา มีที่ใดบ้างที่เปิดโอกาสให้เราได้ขอยืมอุปกรณ์บางอย่าง เช่น ภาพยนตร์วีดิทัศน์เป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้เราอาจขอยืมได้จากสถานทูตก็ได้ ห้องสมุดก็ได้ ทั้งการขอยืมแต่ละครั้งน่าจะช่วยให้คุ้มค่า โดยจัดนัดแนะกับผู้สอนคนอื่น ๆ ให้จัดนักเรียนของตนเข้าร่วมกิจกรรมพร้อม ๆ กันในคราวเดียว

6. การจัดป้ายนิเทศ บรรยายทัศนในห้องเรียน ให้ผู้เรียนได้รับรู้เนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาในการเรียน ก็นับว่าเป็นความคิดที่ดี เช่น ภาพการเล่นกีฬา การพักผ่อนของเจ้าของภาษา เพื่อที่จะสร้างการยอมรับในตัวของผู้เรียนเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น และได้ตระหนักถึงประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น การจัดบอร์ดคำศัพท์ที่เราใช้คำต่างประเทศมาใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

7. มีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในรูปของชุมนุม เพื่อให้ความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น ละคร การประกวดเพลง การอ่านโคลงกลอน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1. ผู้บริหารควรทำความเข้าใจกว้างยอมรับการจัดกิจกรรมที่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การจัด (Christmas party) เพราะผู้เรียนภาษาอังกฤษมักพบอุปสรรคในเรื่องการจัดกิจกรรมเหล่านี้ ด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ผู้บริหารบางท่านเกรงว่าจะเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนลืมวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของไทยเรา หันไปยอมรับวัฒนธรรมต่างชาติมากขึ้น ผู้บริหารบางท่านเกรงว่าจะเกิดการเสียเวลาการเรียน หรือขัดแย้งกับงานด้านวิชาการ เป็นต้น

2. สนับสนุนให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการสอนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน

3. สนับสนุนการเงิน ในการจัดทำอุปกรณ์การเรียนที่สามารถใช้ได้ระยะเวลานาน ๆ เช่น ภาพสไลด์ (slide) และมีสถานที่สำหรับจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์เหล่านี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับเนื้อหาทางวัฒนธรรมและการสอนภาษาอังกฤษที่จะทำในครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีความเห็นว่า

1. ควรจะมีการศึกษาถึงการสร้างคู่มือครู อุปกรณ์สำหรับสอนเนื้อหาทางวัฒนธรรม ให้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน

2. การสอนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรม กิจกรรมการสอนบางกิจกรรมเราควบคุมเรื่องเป็นเวลา การวิจัยที่จะมีในครั้งต่อไปควรจำกัดตัวแปรเรื่องเวลา เพื่อที่จะได้เปรียบเทียบกับการสอนตามปกติอย่างเด่นชัดมากยิ่งขึ้น

3. ควรจะมีการศึกษาค้นคว้า แหล่งที่ครูผู้สอนจะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องของวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีอะไรบ้างหรือแบบอย่างที่ถูกต้องของรายละเอียดเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ถูกต้อง จะเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เมื่อคิดชัดในการให้รายละเอียดเรื่องวัฒนธรรม จะได้นำไปศึกษาและมีความเข้าใจตรงกันในเรื่องนั้น ๆ ยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กัลยาณิวัฒนา, สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้า "ข้อคิดในการจัดทำจุดประสงค์
การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส" สรุปผลการสัมมนา การจัดการเรียนการสอน
ให้สอดคล้องกับจุดหมาย สมาคมครูฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย 2524

อัครสำเนา

กานดา สีนชวนนท์ วิธีสอนภาษาอังกฤษ องค์การคำครูสภา 2506, 94 หน้า
กานดา ณ ถลาง วิธีสอนภาษาอังกฤษ พิมพ์ครั้งที่ 2 องค์การคำครูสภา
2512, 43 หน้า

วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์
พระจันทร์ 2515, 51 หน้า

กาญจนา พดุษพงษ์ศรีทน ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทางวรรณคดีไทยและ
ความเข้าใจวัฒนธรรมตะวันตกกับความสามารถในการเรียนวรรณคดีอังกฤษ
ปริญญาณพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 224 หน้า

อัครสำเนา

จุไรรัตน์ เกิมปัญญา การสร้างคู่มือครูการสอนวัฒนธรรมฝรั่งเศสเรื่องเคหสถาน
และความเป็นอยู่จากแบบเรียน LA FRANCE ENDIRECT ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ 2524, 192 หน้า อัครสำเนา

จรรยา วงศ์สายันท์ "ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย" วิทยารจารย์
5 กรกฎาคม 2513

ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช 2516, 434 หน้า

สุศรี วงศ์รัชนี แบบแผนการทดลองและสถิติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 309 หน้า

ธิดา บุญธรรม วิธีสอนภาษาฝรั่งเศส คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2525, 125 หน้า อักสำเนา

ดาวศิริ การสุภา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัฒนธรรมฝรั่งเศสของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2527, 128 หน้า

นุชนาฏ หาญคำรุ่งกุล การศึกษาความเข้าใจวัฒนธรรมฝรั่งเศสของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 8 วิทยานิพนธ์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 170 หน้า

อักสำเนา

บุปผา อยู่ทรัพย์ ปัญหาของครูฝรั่งเศสเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษา

ตอนปลาย พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 95 หน้า อักสำเนา

เบญจมา คลังโชติ ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมฝรั่งเศสและความชอบ

เรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนรัฐบาล

เขตการศึกษา 1 วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2525, 113 หน้า อักสำเนา

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ คู่มือครูวิชาภาษาอังกฤษ ความรู้เบื้องต้นเรื่องวัฒนธรรม

ของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ พระนคร โรงพิมพ์คุรุสภา 2508, 82 หน้า

ประภา งานไพโรจน์ แนวคิดในการสอนภาษาต่างประเทศ ประมวลบทความ

ทางการศึกษา ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ

2526, 98 หน้า อักสำเนา

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน แบบเรียนภาษาไทย ท.031 ภาษากับวัฒนธรรม

กรุงเทพฯ โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2519

ปรียา อนุรัตน์ ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษา

อังกฤษและสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษ ปริญญานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย 2525, 100 หน้า อักสำเนา

พยอม ธรรมบุตร "การฝึกครูสอนภาษา" วารสารสมาคมครูสอนภาษาฝรั่งเศส
แห่งประเทศไทย 1(1) : 9 2521, 74 หน้า

----- เอกสารประกอบการเรียนวิชาวิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส

ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ 2525
พจน์ น้อยแสงศรี และสองศรี โทประเสริฐ ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพฯ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2520, 197 หน้า
เพ็ญวิ รักขวลี ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษา
อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปริชญานิพนธ์ ค.ม.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2514, 76 หน้า

มานพ ไชยตระกูล สัมพันธภาพระหว่างความถนัดทางภาษา หัตถ์คติดต่อการเรียนและ
สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
ปริชญานิพนธ์ ค.ม.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 100 หน้า
ระวีวรรณ บัณฑิต ระเบียบวิธีสอนภาษาอังกฤษ 1 โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2518

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา โรงพิมพ์วิจิตร
2524, 289 หน้า

วิเชียร เกตุสิงห์ คู่มือการวิจัยสถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย ไทยวัฒนาพานิช
2525, 181 หน้า

ศรีวิทย์ สุวรรณกิตติ วิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญ์โลก
2522, 225 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
ทางด่วนส่วนจำกัดจางเจริญการพิมพ์ 2520, 252 หน้า

สมจิตร วรรณวิไลย เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชา
ภาษาอังกฤษ โดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 333
หน้า

สุขมาลัย บุตรานนท์ แนวการสอนศัพท์เพื่อที่จะส่งเสริมความเข้าใจและการแสดงออก
เป็นภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2502 อักสำเนา

สุพรรณริกา วัฒนบุญย์ การทดลองเปรียบเทียบการสอนภาษาอังกฤษแบบเสริม
วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับการสอนภาษาอังกฤษแบบธรรมชาติ วิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2523, 426 หน้า อักสำเนา

สุไร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน โรงพิมพ์ประมวลศิลป์

2525, 218 หน้า

เสฐียรโกเศศ (พระยาอนุมานราชธน) วัฒนธรรมเบื้องต้น พระนคร

ราชบัณฑิตยสถาน 2509, 150 หน้า

อนุมานราชธน, พระยา เชอราลี ภาษา และวัฒนธรรม บริษัทไทยโทรทัศน์จำกัด

2500

อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ การศึกษาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและความถนัด
ในการเรียนภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนภาษาอังกฤษด้วยความสำเร็จในการเรียน
ภาษาอังกฤษ ตามความสามารถของแต่ละบุคคล สถาบันภาษารัฐฯ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 130 หน้า

อานนท์ อากาภิรม สังคมวิทยาเบื้องต้น โรงพิมพ์บำรุงนุกูลกิจ 2514, 220
 หน้า

อาภรณ์ พุกกะมาน ภาษาและวัฒนธรรมฝรั่งเศส ภาควิชาสารคดีศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526, 95 หน้า

Alfredo, Carlos. "some Sources of Reading Problems for Foreign
 Language Learners," Language Learning : A Journal of Applied
Linguistics. June. 1971.

Allport, Gardon W. "Attitude," in C. Murchison ed. Handbook of
Social Psychology. Clark University Press. 1935, 1226 p.

- Arrowsmith, Gary and Others. Developing Cross-Cultural Sensitivity. Bangkok. 1972. 153 p.
- Brook, Nelson. Language and Language Learning. New York, Harcourt Brace & World. 1964. 300 p.
- Brown, Ina C. Understanding Other Cultures. New Jersey, Prentice-Hall 1963. 135 p.
- Brumfit, Christopher. English as International Language.
- Carroll, John B. Language Thought and Reality. Massachusetts, The M.I.T. Press. 1967. 278 p.
- _____. Viewpoints on English as a Second Language. New York, Regents Publishing Company. 1977.
- Cronbach, Lee Joseph. Essential of Psychological Testing. 3rd.ed., New York, 1970. 752 p.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Education Testing Service. 1952. 32 p.
- Fairchild, Henry P. Dictionary of Sociology. Littlefield, Adams, 1959.
- Fast, Julius. Body Language. New York, Pocket Books. 1971. 320 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology & Education. New York : McGraw-Hill Book Company Inc., 1971. 492 p.
- Finocchiaro, Mary and Michael Bonomo. The Foreign Language Learner : A Guide for Teachers. New York, Regents Publishing Co Inc., 1973. 311 p.
- Finocchiaro, Mary. English as a second Language : From Theory to Practice. New York, Simon and Schuster Inc., 1967 .
- Fishbein, Justin and Robert Emans. A Question of Competence. Chicago, Science Research Associates, Inc. 1972.
- Fries, Charles. Teaching and Learning English as a Foreign Language. Michigan, University of Michigan Press. 1945. 157 p.
- Gardner, R.C. Language and Social Psychology. Oxford, Basil Blackwell. 1979.
- Gardner, R.C. and W.E. Lambert. "Motivational Variables in Second Language Learning," Canadian Journal of Psychology 13 : 1959.
- Hall, Edward. T. The Silent Language. New York, Doubleday. 1959.

- Halsted, Isabella. "Language and Identity in a Cross-Cultural Context : An Exploratory Study," Dissertation Abstracts, 10:3477-A, February, 1982.
- Harris, P.David. Constructing the Test Reading English As A Second Language. Mintrop. 1972. 340 p.
- Hayakawa, S.I. Language in Thought and Action. New York, Harcourt Brace Jovanovich. 1941. 412 p.
- Kobayashi, Y. "A New Look at Reading in The College Program," FORUM 8:25. 1970.
- Krashen, Stephen. Second Language Acquisition and Second Language Learning. New York, Pergamon Press. 1981. 215 p.
- Lado, Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. New York, McGraw-Hill, Inc., 1964. 239 p.
- _____. Linguistic Across Cultures. Michigan, University of Michigan Press. 1957. 141 p.
- _____. "Patterns of Difficulty in Vocabulary," Teaching English as a Second Language ed. Harold B. Allen and Russell N. Campbell, McGraw-Hill International Book Co., 1972. p
- MacGinitie. Walter M. "Language Development," Encyclopaedia of Educational Research, 4th ed. The MacMillan Co., 1961. p.
- Michel, Joseph. Foreign Language Teaching. New York, The MacMillan Company 1967. 404 p.
- Mordaunt, Owen Glen. "Attitude Toward The Utility and Sociocultural Influences of The English Language : A Study of Prospective Teachers in Swaziland," Dissertation Abstracts. 42:3479-A, February, 1982.
- Morain, Genelle G. "Cultural Pluralism," The Britannica Review of Foreign Language Education, Volume 3. Chicago, Encyclopaedia Britannica Inc., 1979.
- Mulla, Mohammed Amin. "Aptitude, Attitude, Motivation, Anxiety, Intolerance of Ambiguity, and Other Biographical Variables as Predictors of Achievement in EFL by High School Science Major Seniors in Saudi Arabia," Dissertation Abstracts. 10:2521-A, November, 1979.
- Namathip Aksornkool. "New Trends in Language Syllabus Design," CUL I Chulalongkorn University. 1983. 34 p.

- Rodgers, Dora Mae. "Psycho-Social Factors Influencing The Learning of a Second or a Foreign Language," Dissertation Abstracts. 10:718-A, August, 1979.
- Rojas, Judith Joy Zelenka. "An Analysis of The Linguistic and Cultural Features Stressed in Castilian and Mexican Primers," Dissertation Abstracts International. 745-A, August, 1970.
- Rosen, Joan Pearl. "Attitude, Aptitude, Teaching Strategy : Factors in French Listening Comprehension of English Speaking Students," Dissertation Abstracts. 40 : 1320-A, September, 1979.
- Scott, Charles T. "Literature and The ESL Program," in Harold B. Allen (ed.) Teaching English as a Second Language. New York, McGraw-Hill Book Company. 1965. 150 p.
- Stewart, Edward C. American Cultural Patterns: A Cross-Cultural Perspective. Pittsburgh, Regional Council for International Education. 1971. 398 p.
- Thonis, Eleanor Wall. Teaching Reading to Non-English Speaker. London, The MacMillan Company. 1970. 130 p.
- Tyler, Edward. Primitive Culture Researches. London, MacMillan & Company Limited. 1817. 315 p.
- Valette, Rebecca M. Modern Language Testing. 2nd ed. New York, Harcourt Brace Jovanovich. 1977. 200 p.
- Whorf, Benjamin Lee. Language, Thought, and Reality. Massachusetts, The MIT Press. 1956. 315 p.

ကာကွယ်

ภาคผนวก ก.

การวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	P_H	P_L	p	r
1.	.85	.19	.53	.65
2.	.93	.19	.59	.73
3.	.93	.44	.72	.57
4.	.81	.19	.50	.61
5.	.67	.37	.52	.30
6.	.63	.37	.50	.26
7.	.48	.19	.33	.32
8.	.41	.19	.29	.26
9.	.89	.37	.65	.56
10.	.78	.19	.48	.58
11.	.93	.26	.63	.69
12.	.37	.19	.28	.22
13.	.67	.26	.46	.41
14.	.52	.30	.41	.23
15.	.74	.30	.52	.44
16.	.70	.22	.46	.48
17.	.41	.07	.22	.47
18.	.67	.26	.46	.41
19.	.85	.41	.64	.47
20.	.03	.15	.22	.21

ข้อที่	P_H	P_L	p	r
21.	.91	.67	.80	.35
22.	.85	.19	.53	.65
23.	.63	.41	.52	.22
24.	.74	.33	.54	.41
25.	.01	.33	.74	.79
26.	.41	.15	.27	.32
27.	.89	.41	.67	.53
28.	.67	.26	.46	.41
29.	.63	.41	.52	.22
30.	.89	.41	.67	.53
31.	.74	.56	.65	.20
32.	.74	.33	.54	.41
33.	.52	.11	.30	.48
34.	.85	.22	.54	.62
35.	.44	.19	.31	.29
36.	.48	.26	.37	.24
37.	.96	.56	.79	.57
38.	.74	.56	.65	.20
39.	.93	.56	.77	.49
40.	.59	.19	.38	.42

การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษา

ปี 1

จากสูตร การหาความเชื่อมั่น KR-21

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\bar{X} (n - \bar{X})}{nS_t^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

$\bar{X}$ แทน บัณฑิตเลขคณิตของคะแนนจากการทดสอบ

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

$$r_{tt} = \frac{40}{39} \left\{ 1 - \frac{25(40 - 25)}{40 \times 284} \right\}$$

$$= 0.937875$$

แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความเชื่อมั่น = .93

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเจตคติต่อวิธีสอนที่พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

ข้อที่	ค่า t
1.	3.96
2.	5.00
3.	5.15
4.	3.10
5.	4.33
6.	3.23
7.	3.96
8.	3.23
9.	3.86
10.	3.42

ข้อที่	ค่า t
11.	4.19
12.	6.76
13.	6.75
14.	3.69
15.	6.79
16.	3.15
17.	3.55
18.	3.14
19.	3.17
20.	4.18

หาค่าความเชื่อมั่นจากสูตร Alpha Coefficient

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

$$n = 20, \sum s_i^2 = 66.48, s_t^2 = 164.404$$

$$\alpha = .627$$

ภาคผนวก ข.

แผนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สี่
วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

แผนการสอนที่ 1

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบและชมกิจกรรมที่เจ้าของภาษากระทำในวันเกิด
2. ดึงให้นักเรียนได้ร้องเพลง Happy Birthday
3. ทราบความแตกต่างระหว่างประเพณีและกิจกรรมที่เจ้าของภาษากระทำในวันเกิดกับประเพณีและกิจกรรมที่เรากระทำในวันเกิด

สื่อการสอน

1. เค้กที่ทำจากโฟม พร้อมเทียน
2. รูปภาพเด็กคนไทยใส่บาตร
3. chart เพลง Happy Birthday

เนื้อหา

1. birthday
2. birthday cake
3. present, gift

วิธีการเสนอ

1. ครูฉายสไลด์เรื่อง " Ted's birthday" ซึ่งมีรายละเอียดของกิจกรรมที่เจ้าของภาษากระทำ
2. ครูแสดงเค้กที่ทำจากโฟม
3. ครูแสดง chart เพลง "Happy Birthday" ให้นักเรียนได้ร้อง

4. ครูเลือกเด็กนักเรียนที่เกิดวันนั้นพอกับให้มาเป่าเทียนบนเค้ก ที่ครูทำจากโฟม พร้อมกับเพื่อน ๆ ในห้องร้องเพลง "Happy Birthday"
5. ครูอธิบายว่า จำนวนเทียนบนเค้กแทนจำนวนอายุ

แผนการสอนที่ 2

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงชื่อของมื้ออาหารต่าง ๆ
2. เรียนรู้เจ้าของภาษาว่าทานอะไรเป็นอาหารในแต่ละมื้อ

สื่อการสอน

1. ตัวอย่างการจัดอาหารมื้อต่าง ๆ ที่ครูสามารถเตรียมมาได้ เช่น ขนมปัง นม ไข่ดาว เป็นต้น
2. ภาพอาหารมื้อต่าง ๆ ที่ครูเก็บสะสมเป็นรูปภาพโปสเตอร์ มีอักษรประกอบ
3. แผนป้ายคำศัพท์ รูปภาพประเภทต่าง ๆ

เนื้อหา

1. breakfast
2. dinner
3. lunch
4. egg
5. milk
6. coffee

วิธีการเสนอ

1. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพที่ครูจัดทำเกี่ยวกับอาหารมื้อต่าง ๆ มาให้นักเรียนดู

2. ให้นักเรียนช่วยกันจัดอาหาร ซึ่งครูนำตัวอย่างมาพร้อมกับภาชนะที่ใส่
3. ให้นักเรียนจัดรูปอาหารไปติดบนแผ่นป้ายสำลีว่า นักเรียนสามารถยกตัวอย่างอาหารที่เจ้าของภาษารับทานในมื้อต่าง ๆ กันหรือไม่

หมายเหตุ

1. จะพบว่า ครูอาจต้องเพิ่มวงศัพท์ที่ใช้ เช่น ชื่ออาหารให้กับนักเรียน แต่ไม่จำเป็นที่จะต้องให้นักเรียนฝึกออกเสียงให้หมด เช่น soup, orange juice เป็นต้น
2. ในแผ่นป้ายสำลี ครูควรเสนอสถิตที่ต่อการให้เด่นชัด แล้วให้นักเรียนหยิบรูปอาหารไปใส่ของใหญ่

breakfast	☐ ☐ ☐
luch	☐ ☐ ☐
dinner	☐ ☐ ☐

แผนการสอนที่ 3

จุดมุ่งหมาย

1. ได้เรียนรู้การจัดโต๊ะอาหารแบบที่เป็นสากลนิยมและค่อนข้างเป็นพิธีการ
2. เรียนรู้มารยาทการรับประทานอาหาร การนั่งโต๊ะ และการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการรับประทานอาหาร

สื่อการสอน

1. แผนผังการจัดโต๊ะอาหาร
2. ตัวอย่างอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดโต๊ะอาหาร (อุปกรณ์บางอย่าง เช่น แก้ว ต้องจัดมาให้หลายประเภท)

เนื้อหา

1. plate
2. spoon
3. cup
4. glass
5. knife

วิธีการเสนอ

1. ครูแสดงภาพแผนผังการจัดโต๊ะอาหารให้นักเรียนในชั้นดู
2. แสดงอุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อมกับให้นักเรียนฝึกคำศัพท์ไปพร้อม ๆ กับการแสดงอุปกรณ์ดังกล่าว
3. เก็บแผนผังแล้วทดลองให้นักเรียนจัดโต๊ะอาหาร

4. ให้นักเรียนสมัครมาแสดงมารยาทในการนั่งโต๊ะอาหาร

หมายเหตุ

รายละเอียดในแผนการสอนที่ 3 น่าที่จะสืบต่อจากแผนการสอนที่ 2 หรือ
อาจจัดให้ต่อเนื่องกันให้เป็นคาบเดียวกันได้

แผนการสอนที่ 4

จุดมุ่งหมาย

1. เรียนรู้การประกอบอาหารง่าย ๆ
2. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ชิมอาหารที่เจ้าของภาษามักจะรับประทานในแต่ละวัน
3. ให้นักเรียนทราบความแตกต่างของอาหารที่เจ้าของภาษารับทาน

สื่อการสอน

1. ตัวอย่างแซนด์วิช (sandwich) ขนมปังกรอบ (biscuit)
2. ผักและส่วนประกอบในการทำสลัด

เนื้อหา

1. sandwich	5. bowl
2. salad	6. biscuit
3. potatoes	7. cake
4. tomatoes	

วิธีการเสนอ

1. ครูเสนอตัวอย่างแซนด์วิช และขนมปังกรอบ พร้อมกับการฝึกออกเสียง
2. ครูอธิบายวิธีทำอาหารดังกล่าว
3. ครูอธิบายพร้อมกับเชิญอาสาสมัครมาช่วยครูประกอบอาหารง่าย ๆ ที่เจ้าของภาษารับทานกัน เช่น กล้วยหั่นผัก มะเขือเทศ ผลุสสลัดที่ปรุง
4. แจกให้ชิม

แผนการสอนที่ 5

จุดมุ่งหมาย

1. ให้นักเรียนเรียนรู้ประโยคต่าง ๆ ที่ใช้พูดทางโทรศัพท์
2. ทดลองใช้โทรศัพท์ติดต่อในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน
3. เรียนรู้บุคคลที่อยู่ในอาชีพต่าง ๆ

สื่อการสอน

1. เทปบันทึกเสียงการใช้โทรศัพท์ติดต่อกันของบุคคลอาชีพต่าง ๆ
2. chart รูปประโยคที่จะให้นักเรียนฝึก
3. บทสนทนาสั้น ๆ ง่าย ๆ เพื่อให้นักเรียนได้เลือกในการฝึกหัดใช้

โทรศัพท์ เรน

A :	{	Hello, good morning
	{	Hi, good morning
B :		I'd like to speak to.....
	{	Yes, I'm speaking.
A :	{	Wait a minute
	{	Sorry,...is out

4. ครูจะตองให้นักเรียนเลือกสถานการณ์ต่าง ๆ หรือคิดขึ้นมาใหม่

ตามความชอบและสมัครใจ

เนื้อหา

1. telephone (public telephone)	4. doctor
2. hospital	5. nurse
3. garage	6. ambulance

วิธีการเสนอ

1. ครูให้นักเรียนฟังเพลง เสียงการใช้โทรศัพท์ติดต่อซึ่งกันและกัน
2. ศึกษามัญีคำต่าง ๆ ที่ครูเตรียมมา
3. ให้นักเรียนฟังอีกครั้ง แล้วพยายามขีดคำต่าง ๆ ที่ได้ยินจากเครื่องบันทึกเพลง เช่น doctor, ambulance เป็นต้น
4. ให้นักเรียนได้เลือกบทสนทนาการใช้โทรศัพท์ที่คล้อยกัน หรือให้นักเรียนทดลองเขียนขึ้นใหม่ สถานการณ์ต่าง ๆ ที่ครูเตรียมมาจะเชื่อมโยงกับอาชีพของบุคคลในสังคม เช่น ถ้าเกิดมีบุคคลในบ้านของนักเรียนเกิดป่วยกระทันหันให้นักเรียนติดต่อกับโรงพยาบาลหรือผู้ดูแลหมอบทางโทรศัพท์

แผนการสอนที่ 6

จุดมุ่งหมาย

1. ให้นักเรียนเรียนรู้อัตราและรายละเอียดของเงินตราที่เจ้าของภาษาใช้กัน เช่น ดอลลาร์ (สหรัฐ) เงินปอนด์ (อังกฤษ) เงินเหรียญต่าง ๆ
2. ให้นักเรียนได้เห็นสภาพและบรรยากาศของร้านขายอาหารประเภทต่าง ๆ ที่ปรากฏในประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา เช่น ร้านขายอาหารประเภท Fast Food ร้านอาหารในโรงเรียน ภัตตาคาร ว่าร้านอาหารเหล่านั้นมีระบบการซื้อขายและการบริการอย่างไร
3. ทบทวนชื่ออาหารที่เรียนผ่านมาแล้ว

สื่อการสอน

1. ตัวอย่างเงินตราต่างประเทศ เท่าที่ครูจะหาได้
2. ภาพสไลด์ที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของร้านขายอาหารประเภทต่าง ๆ กัน เป็นสไลด์ที่ไม่มีเสียง ดังนั้นครูต้องเป็นผู้บรรยายเอง
3. ตัวอย่างรายการอาหารในภัตตาคาร และร้านอาหารประเภท Fast Food

เนื้อหา

1. ice-cream	5. coffee
2. Coca-cola	6. tea
3. cake	7. milk-shake
4. lemonade	8. restaurant

วิธีการเสนอ

1. ครูนำสไลด์พร้อมกับบรรยายถึงระบบการซื้อหรือบรรยายถึงความแตกต่างของลักษณะการให้บริการภายในร้านอาหารประเภทต่าง ๆ

2. ครูแสดงตัวอย่างของรายการอาหาร (menu) ที่เราจะพบในร้านอาหารต่าง ๆ ซึ่งจะมีความแตกต่างกัน

3. ให้สมมุติว่านักเรียนในห้องจะสวมบทบาทของผู้ซื้อและผู้ขาย พร้อม ๆ กับการเสนอรายละเอียดเรื่องเงินตราต่างประเทศ ทดลองซื้อขายด้วยกระดาษซึ่งครูเตรียมทำให้คล้ายกับเงินตราต่างประเทศ ส่วนอาหารที่จะขายอาจใช้สิ่งสมมุติหรือของจำลองแทน

แผนการสอนที่ 7, 6 และ 9

จุดมุ่งหมาย

1. ให้นักเรียนได้ทราบถึงกิจกรรมและสถานที่พักผ่อน (recreation) ของประชาชนที่อยู่ในประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา เช่น อเมริกา อังกฤษ
2. ให้นักเรียนได้เรียนรู้สภาพอากาศที่ต่างจากประเทศของเรา
3. ให้นักเรียนทราบลักษณะเครื่องแต่งกายที่เจ้าของภาษาใช้ในโอกาสต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

สื่อการสอน

1. ภาพยนตร์ชีวิตประจำวันของประชาชนในประเทศแคนาดา (ขอยืมจากสถานทูตแคนาดา)
2. ภาพโปร่งใส เครื่องแต่งกายต่าง ๆ ที่ครูจัดทำขึ้น
3. sheet ที่ครูสร้างขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ตัดภาพเครื่องแต่งกายแล้วปะติดในสมุดแบบฝึกหัดและจัดแต่งให้สอดคล้องกับประโยคที่ครูให้

เนื้อหา

1. jeans	8. cold
2. T-shirt	9. hot
3. anorak	10. shirt
4. coat	11. tennis
5. suit	12. football
6. snow	13. golf
7. holiday	14. play card

เสื้อผ้าอื่น ๆ เช่น socks, belt

วิธีการเสนอ

(เนื่องจากคำศัพท์ทั้ง 14 คำในแผนการสอนที่ 7, 8 และ 9 นี้ จำเป็นต้องใช้อยู่บ่อยครั้งซึ่งต่อเนื่องกันคือ ภาพยนตร์ชีวิตประจำวันของประชาชนในประเทศแคนาดา ดังนั้นจึงต้องบรรจุไว้ในฉบับเดียวกัน ครูผู้สอนจะต้องพิจารณาการเสนอคำศัพท์โดยแบ่งออกเป็นช่วง 3 ช่วง เพราะทั้งหมดเป็นคำศัพท์ใหม่)

1. ครูฉายภาพยนตร์เรื่องชีวิตประจำวันและความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศแคนาดาใหญ่ (ภาพยนตร์ดังกล่าวเป็นภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่ชาวแคนาดากระทำ การพักผ่อน เกมกีฬา ของบุคคลที่ต่างเพศ ต่างอายุกัน)

2. ครูเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ซึ่งครูจัดสร้างคีย์แมนโปร่งใสสามารถวางทาบบนไวท์บอร์ดและโครงร่างของบุคคล อธิบายว่าการแต่งกายเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับสภาพดินฟ้าอากาศ ซึ่งต่างจากประเทศของเรา และบางครั้งก็เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่บุคคลผู้นั้นจะกระทำ เช่น เครื่องแต่งกายสำหรับเล่นกอล์ฟ เล่นเทนนิส เป็นต้น

3. ครูแจก sheet ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน บางคนจะได้รับแถบประโยคภาษาอังกฤษที่บรรยายภาพ บางคนจะได้รับเครื่องแต่งกายประเภทต่าง ๆ บางคนจะได้รับรูปภาพบุคคลซึ่งมีแค่โครงร่าง

4. ให้นักเรียนพยายามเสาะหาเพื่อนร่วมงานที่สามารถจะสัมพันธ์กับสิ่งที่ตนได้รับ ประโยคที่บรรยายเราใช้ประโยคง่าย ๆ เสนอแก่นักเรียน เช่น

This is Helen. She is wearing jeans. เป็นต้น ให้นักเรียนดูภาพบุคคลประโยคบรรยาย และรูปเครื่องแต่งกายมาแปะบนกระดานใหญ่ที่ครูเตรียมให้ การตรวจดูว่านักเรียนทำสอดคล้องกับประโยคหรือไม่ ถ้าในประโยคระบุสีของเครื่องแต่งกายให้ดูรวมงานช่วยกันระบายน แล้วนำส่งครูผู้สอนจึงจะได้รับคะแนน

ในความแต่ละความให้ครูดูความเหมาะสมของเวลาด้วย

5. ครูสั่งให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อจัด "Funny Show"

6. ทั้งนี้ครูต้องช่วยนักเรียนเตรียมคำบรรยายสั้น ๆ และจัดเครื่องแต่งกายให้นักเรียนเตรียมมาเอง (การจัดกิจกรรมนี้ให้สอดคล้องกับชื่อของเครื่องแต่งกายและกิจกรรมที่บุคคลจะกระทำ เช่น

1. This is Ted. He is going to play tennis.
2. It's cold and the snow falls.
3. She's wearing anorak.

จุดมุ่งหมาย

1. ให้นักเรียนรู้ถึงส่วนประกอบต่าง ๆ ของบ้าน การจัดบ้านของเจ้าของภาษา
2. สามารถแยกแยะและบอกได้ว่า เฟอร์นิเจอร์และส่วนประกอบต่าง ๆ ควรจะถูกจัดไว้ในห้องใด

สื่อการสอน

1. ภาพห้องต่าง ๆ ที่ครูเตรียมจัดมาให้ดู
2. ตัวอย่างแผนผังที่แสดงส่วนประกอบในห้องต่าง ๆ
3. แผนป้ายคำศัพท์ และภาพเฟอร์นิเจอร์

เนื้อหา

1. upstairs/downstairs	5. take a bath
2. bedroom	6. recreation room
3. kitchen	
4. bathroom	
- (ส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น television, cooker)

วิธีการสอน

1. ครูให้นักเรียนดูภาพห้องต่าง ๆ พร้อมกับเสนอคำศัพท์ประกอบด้วย
2. ครูแสดงแผนผังห้องต่าง ๆ รูปเฟอร์นิเจอร์ที่ถูกต้องทุกตัวเพื่อสามารถ
แปะบนแผนป้ายคำศัพท์ได้
3. ทดลองให้นักเรียนนำรูปเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ มาแปะในแผนผัง
ที่ครูคิดไว้บนกระดาน เพื่อประเมินว่านักเรียนจำตำแหน่งเฟอร์นิเจอร์ในห้องต่าง ๆ
ได้หรือไม่ (จัดแสดงผลงานของนักเรียน ที่ให้จัดผังห้องและทำเฟอร์นิเจอร์จาก
กล่องไม้ขีด เป็นต้น)

แผนการสอนที่ 11

จุดมุ่งหมาย

1. ให้นักเรียนเรียนรู้ชื่อผลไม้ ผัก ที่เจ้าของภาษารับทานกัน
2. ให้นักเรียนสามารถบอกถึงชื่อผลไม้ ผัก ที่ในประเทศเรารับทานกัน

สื่อการสอน

1. รูปภาพและสิ่งจำลอง ผลไม้ ผัก ต่าง ๆ
2. บัตรคำ
3. ตัวอย่างรายการของที่จะใช้ในการ Shopping

เนื้อหา

1. apple
2. figs
3. grapes
4. Orange
5. tomatoes
6. potatoes

วิธีการสอน

1. ครูแสดงภาพและหุ่นจำลอง พร้อมกับคำศัพท์ที่ครูทำเป็นบัตรคำ
2. ให้นักเรียนจัดทำ Shopping list. แล้วสมมุติสถานการณ์ให้ทดลองซื้อ, ขาย กันเอง

จุดมุ่งหมาย

1. เรียนรู้ถึงการคมนาคม ที่มีในประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา
2. ทราบความแตกต่างของสภาพการคมนาคมในประเทศของเราและต่างประเทศ
3. ทราบตำแหน่งที่ตั้งของประเทศต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ

สื่อการสอน

1. ภาพการเดินทางในรูปแบบต่าง ๆ
2. ภาพยานพาหนะ
3. บัตรคำ
4. แผนที่โลก แสดงถึงประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ

เนื้อหา

1. bus
2. taxi
3. lorry
4. hovercraft
5. plane
6. train

วิธีการสอน

1. ครูให้ฟังเทปการสนทนา พร้อมกับแจกภาพของการเดินทางในรูปแบบต่าง ๆ
2. ให้นักเรียนจับคู่บทสนทนาที่ได้ฟังกับภาพยานพาหนะและบุคคลตามสถานที่ต่าง ๆ โดยเปิดเทปซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จนนักเรียนจับคู่บทสนทนาบทต่าง ๆ ได้

3. ครูแสดงแผนที่โลก ที่แสดงชื่อประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติอย่างเด่นชัด

4. พร้อมแสดงกับบัตรคำชื่อประเทศเหล่านั้น
5. ให้นักเรียนเลือกชื่อประเทศมาใส่ในประโยค
(ประเทศ) (ยานพาหนะ)

I'm going to by

ภาคผนวก ค.

แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามเจตคติต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์นี้ แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ตอนที่ 2 เลือกคำศัพท์ที่แตกต่างไปจากกลุ่ม

ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ในช่องที่ต้องการลงในกระดาษคำตอบที่
แจกให้

ชื่อ นามสกุล

ชั้น

A. CHOOSE THE BEST ALTERNATIVE.

(ให้นักเรียนเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว)

1. The children are sleeping.

Where are they? They are in the.....

a. bathroom

b. living room

c. bedroom

d. dining room

2.

This is a glass of

a. whisky

b. lemonade

c. water

d. coffee

3.

There are two pieces of.....in the plate.

a. cake

b. bread

c. sandwiches

d. biscuits

4. Where are they?

They are in the.....

a. kitchen

b. bedroom

c. living room

d. bathroom

5. Do you want some?

a. oranges

b. fruits

c. apples

d. grapes

6. At five o'clock in the evening,

Ted has his.....

a. breakfast

b. dinner

c. lunch

d. snack

7. She puts some milk, some sugar and some custard powder
in the bowl. She is making.....

a. custard

b. bread

c. food

d. cake

8. She's going to make salad, so she wants some

a. rice

b. carrots

c. water

d. tomatoes

9. I have no coffee but I have some

a. tea

b. water

c. ice-cream

d. Coca-cola

10.

They are.....

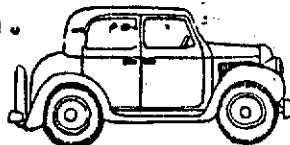
a. skiers

b. dancers

c. drivers

d. workers

11.

My..... is new.

a. bus

b. bicycle

c. car

d. lorry

12. Peter is having a bath in the

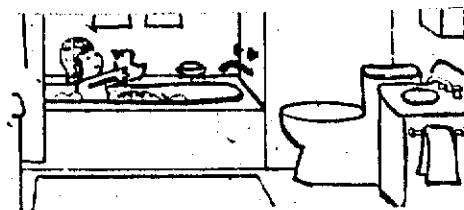
.....

a. bathroom

b. garden

c. bedroom

d. fountain

13. There so many people on the.....

a. car

b. bus

c. taxi

d. boat

14.

Mrs. Bell is at the airport.

She is going by.....

a. beat

b. train

c. plane

d. sea

15. He.....on the snow.

a. sleeps

b. skies

c. skis

d. drinks

16. Bob is sick, Mr. Brown telephones for a(an).....

a. plane

b. motorcycle

c. train

d. ambulance

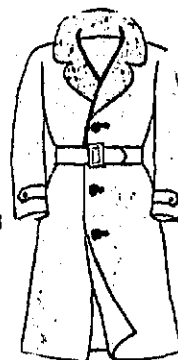
17. It's very cold so he wears his.....

a. jeans

b. sunglasses

c. T-shirt

d. coat

18.

There is much snow in Canada.

Tom lives in Canada.

He always wears a.....

a. sweater

b. shirt

c. anorak

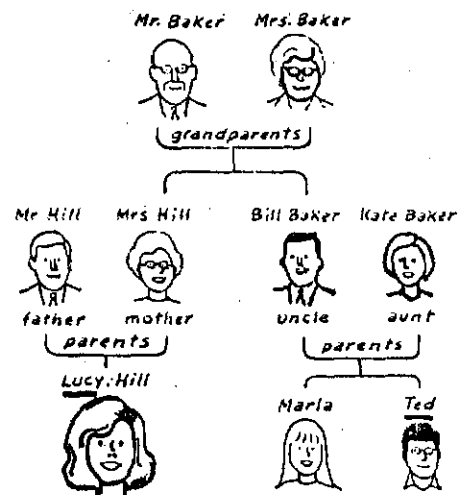
d. blouse

19. Manuel likes to keep the... in the pocket.

- a. coffee b. tea
c. sugar d. sweets

20. Ted is Lucy's.....

- a. cousin b. brother
c. sister d. daughter

21.

Mr. Stone's car has a puncture.

He goes home by a.....

- a. lorry b. bus
c. taxi d. ship

22.

They are playing.....

- a. golf b. tennis
c. basketball d. football

23. When he goes by..... he is always seasick.

- a. plane b. air
c. sea d. bus

24. My car has a flat tyre. It's in a garage.

A garage is a

a. place for books

b. place for children

c. place for games

d. place for cars

25. His father works in a hospital.

He is a

a. doctor

b. teacher

c. writer

d. nurse

26. Helen teaches a lot. She works in a school.

What is she? She is a

a. driver

b. teacher

c. worker

d. dancer

27. He is playing

a. table-tennis

b. cards

c. football

d. tennis

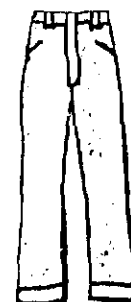
28. When he works in the garden he likes to wear

a. shirt

b. shorts

c. jeans

d. pants

29. She goes to the seaside.

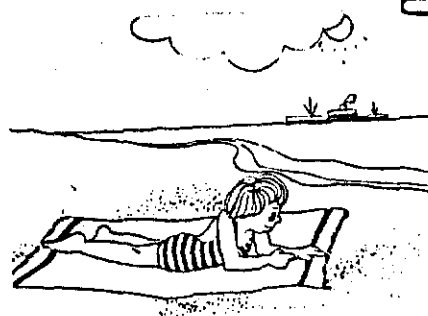
She is having her

a. sea

b. holiday

c. sand

d. suit

30. He doesn't work in an office.

He drives a bus.

He is a.....

a. bus-driver

b. bus-cleaner

c. bus-builder

d. bus-painter

B. CHOOSE THE WORD THAT

(จงเลือกคำศัพท์ที่แตกต่างกันไปจากกลุ่ม)

31. a. mother	b. father	c. sister	d. teacher
32. a. garden	b. kitchen	c. kitten	d. bedroom
33. a. wine	b. Coca-cola	c. Pepsi	d. milk-shake
34. a. custard	b. fruit	c. apple	d. orange
35. a. car	b. train	c. plane	d. taxi
36. a. patient	b. driver	c. doctor	d. nurse
37. a. shoe	b. police	c. sock	d. belt
38. a. table	b. egg	c. spud	d. sugar
39. a. plate	b. spoon	c. bowl	d. golf
40. a. coffee	b. tea	c. milk	d. ink

แบบสอบถามเจตคติต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและความรู้สึก
ที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ ขอให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ และตัดสินใจ
ด้วยตนเอง

2. การตอบคำถามนี้ไม่มีถูกหรือผิด นักเรียนมีอิสระในการตอบ ไม่จำเป็นต้อง
ตรงกับเพื่อนแต่อย่างไร

3. เมื่อตัดสินใจแล้วให้นักเรียนวงกลมล้อมรอบตัวเลข 5, 4, 3, 2, 1
เพียงตัวเดียวเท่านั้น

มากที่สุด	การระดับคะแนน	5 หมายถึงนักเรียนเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
ค่อนข้างมาก	การระดับคะแนน	4 หมายถึงนักเรียนเห็นด้วยกับข้อความนั้น ค่อนข้างมาก
ธรรมดา	การระดับคะแนน	3 หมายถึงนักเรียนเห็นด้วยกับข้อความนั้น ในระดับกลาง
ค่อนข้างน้อย	การระดับคะแนน	2 หมายถึงนักเรียนเห็นด้วยกับข้อความนั้น ค่อนข้างน้อย
น้อยที่สุด	การระดับคะแนน	1 หมายถึงนักเรียนเห็นด้วยกับข้อความนั้น น้อยที่สุด

ชื่อ นามสกุล

ชั้น

แบบสอบถามเจตคติต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ

ลำดับที่	ข้อความ	มากที่สุด	ค่อนข้างมาก	ธรรมดา	ค่อนข้างน้อย	น้อยที่สุด
1.	กิจกรรมที่เรียนในชั่วโมงภาษาอังกฤษน่าสนใจและไม่น่าเบื่อ	5	4	3	2	1
2.	ต้องการมีเพื่อนที่มาจากประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ เช่น อเมริกา	5	4	3	2	1
3.	ได้รู้และจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น	5	4	3	2	1
4.	ต้องการไปเที่ยวประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ เช่น อเมริกา	5	4	3	2	1
5.	กิจกรรมที่เรียนในชั่วโมงภาษาอังกฤษไม่น่าสนใจและน่าเบื่อ	5	4	3	2	1
6.	ยิ่งเรียนยิ่งชอบภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น	5	4	3	2	1
7.	ไม่ต้องการมีเพื่อนที่มาจากประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ เช่น อเมริกา	5	4	3	2	1
8.	ทุกคนควรรหาโอกาสเรียนภาษาอังกฤษ	5	4	3	2	1
9.	ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่น่าสนใจ	5	4	3	2	1
10.	ไม่จำเป็นที่ทุกคนต้องเรียนภาษาอังกฤษ	5	4	3	2	1
11.	ไม่ต้องการไปเที่ยวประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ เช่น อเมริกา	5	4	3	2	1
12.	น่าจะเรียนภาษาอื่น ๆ แทนภาษาอังกฤษ	5	4	3	2	1
13.	ทำการบ้านภาษาอังกฤษและส่งตามเวลาเสมอ	5	4	3	2	1

ลำดับที่	ข้อความ	มากที่สุด	ค่อนข้างมาก	ธรรมดา	ค่อนข้างน้อย	น้อยที่สุด
14.	มีความกังวลหากได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษไม่ดี	5	4	3	2	1
15.	การเรียนภาษาอังกฤษทำให้เข้าใจคนต่างชาติมากยิ่งขึ้น	5	4	3	2	1
16.	รู้สึกเฉย ๆ หากได้คะแนนภาษาอังกฤษไม่ดี	5	4	3	2	1
17.	กระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมในช่วงพักภาษาอังกฤษเสมอ					
18.	ไม่ต้องการร่วมกิจกรรมในช่วงพักภาษาอังกฤษ	5	4	3	2	1
19.	สนใจอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น	5	4	3	2	1
20.	เข้าใจวัฒนธรรมของคนต่างชาติมากยิ่งขึ้น	5	4	3	2	1

ผลของการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
ต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

บทคัดย่อ

ของ

ปราณี ระเบียบดี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2529

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มี
เนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคงทน
ในความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตลอดจน
เจตคติที่ผู้เรียนมีต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
จำนวน 60 คน ของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน
กลุ่มทดลองเรียนจากการสอนที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กลุ่มควบคุมเรียนจาก
การสอนตามคู่มือครูใช้เวลาเรียนกลุ่มละ 12 คาบ ในการทดลองมีการทดสอบก่อนเรียน
และหลังการเรียน พร้อมทั้งได้มีการทดสอบความคงทนภายหลังการเรียนเมื่อทั้งช่วงไป 1
และ 3 สัปดาห์ และการสอบถามเจตคติที่ผู้เรียนมีต่อวิธีการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษหลัง
การสอน

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้ t -test ซึ่งปรากฏดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษา กับนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษตามคู่มือครู มีความเข้าใจ
คำศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของ
ภาษา กับนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษตามคู่มือครู มีความคงทนในความเข้าใจ
คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการเรียนเมื่อทั้งช่วงไป 1 สัปดาห์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของ
ภาษา กับนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษตามคู่มือครู มีความคงทนในความเข้าใจ
คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการเรียนเมื่อทั้งช่วงไป 2 สัปดาห์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับนักเรียนที่เรียนจากการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษตามคู่มือครู มีเจตคติต่อวิธีสอนศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

THE EFFECTS OF NATIVE SPEAKERS CULTURAL CONTENTS
TEACHING TOWARDS MATHAYOM SUKSA I STUDENTS'
ENGLISH VOCABULARY UNDERSTANDING.

AN ABSTRACT

BY

PRANEE RABIEBDEE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

March 1986

The purpose of the study was to investigate the effects of native speakers cultural contents teaching towards Mathayom Suksa I students' English vocabulary understanding, retention in English vocabulary understanding and attitudes towards English vocabulary teaching.

The subjects of this experiment were a sample of 60 students drawn randomly from Mathayom Suksa I students of Rithiyawannalai School, Bangkok. They were assigned into the experimental and control groups with 30 students in each. The experimental group learned through native speakers cultural contents teaching while the control group learned through teacher manual. The total of 12 teaching periods were given to each group. The students in both groups were pretested and posttested. Retests in retention were administered one and two weeks later after the posttest. Attitude inventory test based on the ways of English vocabulary teaching.

The inferential statistical techniques was t-test.

The finding of the study revealed that :

1. There was significant difference at the .01 level in English vocabulary understanding between the two groups.
2. There was significant difference at the .01 level in retention between the two groups a week later after the posttest.
3. There was significant difference at the .01 level in retention between the two groups two weeks later after the posttest.

4. There was significant difference at the level .001 level in students' attitude towards English vocabulary teaching between the two groups.